

Ang Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos

Ito ang solusyon!

Naiintindihan mo ba na sinabi ni Jesus na hindi maaaring dumating ang wakas hangga't hindi naipapangaral ang Kaharian ng Diyos sa buong mundo bilang patotoo?

"Maninirahan din ang lobo kasama ng kordero ... Hindi sila magdudulot ng pinsala o wawasakin sa buong banal kong bundok, sapagkat mapupuno ang lupa ng kaalaman ng Panginoon, gaya ng pagbabalot ng tubig sa dagat." (Isaias 11:6,9)

Ni

Bob Thiel, Ph.D.

Ang Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos

Ito ang solusyon!

Ni Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books. Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing Church of God and Successors*, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Bakit hindi kayang lutasin ng sangkatauhan ang mga problema nito?

Alam mo ba na ang unang at huling mga bagay na ipinangaral ni Jesus ayon sa Bibliya ay tungkol sa ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos?

Alam mo ba na ang Kaharian ng Diyos ang binigyang-diin ng mga apostol at ng mga unang sumunod sa kanila?

Ang Kaharian ng Diyos ba ay ang pagkatao ni Jesus? Ang Kaharian ng Diyos ba ay si Jesus na nabubuhay ang Kanyang buhay sa atin ngayon?

Ang Kaharian ng Diyos ba ay isang uri ng hinaharap na tunay na kaharian? Maniniwala ka ba sa itinuturo ng Bibliya?

Ano ang kaharian? Ano nga ba ang Kaharian ng Diyos? Ano ang itinuturo ng Bibliya? Ano ang itinuro ng unang Kristiyanong simbahan?

Nauunawaan mo ba na hindi maaaring dumating ang wakas hangga't hindi naipapangaral ang Kaharian ng Diyos sa buong mundo bilang patotoo?

Ang larawan sa harapang pabalat ay nagpapakita ng isang kordero na nakahiga kasama ang isang lobo, na inayos ng Burdine Printing and Graphics. Ang larawan sa hulihan ng pabalat ay bahagi ng orihinal na gusali ng Simbahan ng Diyos sa Jerusalem na kinunan ni Dr. Bob Thiel noong 2013.

Mga Nilalaman

1. Mayroon bang mga solusyon ang sangkatauhan? p. 4
2. Anong Ebanghelyo ang ipinangaral ni Jesus? p. 10
3. Kilala ba ang Kaharian ng Diyos sa Lumang Tipan? p. 23
4. Nagturo ba ang mga Apostol ng Ebanghelyo ng Kaharian? p. 30
5. Ang mga sanggunian sa labas ng Bagong Tipan ay nagturo ng Kaharian ng Diyos. p. 41
6. Itinuturo ng mga Simbahang Greko-Romano na mahalaga ang Kaharian, ngunit... p. 64
7. Bakit ang Kaharian ng Diyos? p. 73

Impormasyon sa Pakikipag-ugnayan p. 82

Tandaan:Ang aklat na ito ay salin mula sa Ingles na bersyon gamit ang artipisyal na intelihensiya, kaya maaaring hindi ganap na sumasalamin sa orihinal ang ilang pahayag, ngunit inaasahan naming malapit ito. Libre ang Ingles na bersyon online sa www.ccog.org.

1. Mayroon bang mga solusyon ang sangkatauhan?

Ang mundo ay nahaharap sa maraming problema.

Maraming tao ang nagugutom. Maraming tao ang inaapi. Maraming tao ang nakararanas ng kahirapan. Maraming bansa ang malubhang may utang. Ang mga bata, kasama na ang mga hindi pa isinisilang, ay nakararanas ng pang-aabuso. Ang mga sakit na lumalaban sa gamot ay ikinatatakot ng maraming doktor. Ang mga pangunahing lungsod pang-industriya ay may hangin na masyadong polusyon para maging malusog. Iba't ibang politiko ang nagbabanta ng digmaan. Patuloy na nagaganap ang mga pag-atakeng terorista.

Maaari bang ayusin ng mga pinuno ng mundo ang mga suliraning kinahaharap ng sangkatauhan?

Marami ang nag-iisip na ganoon.

Bagong Pandaigdigang Adyenda

Noong Setyembre 25, 2015, pagkatapos ng pangunahing talumpati ni Papa Francisco ng Vatican, bumoto ang 193 bansa ng Mga Nagkakaisang Bansa (UN) upang ipatupad ang "17 Mga Layunin para sa Napapanatiling Pag-unlad" na kung minsan ay tinatawag na *Bagong Pandaigdigang Adyenda*. Narito ang 17 layunin ng UN:

Layunin 1. Wakasain ang kahirapan sa lahat ng anyo nito saanman

Layunin 2. Wakasain ang gutom, makamit ang seguridad sa pagkain at pinabuting nutrisyon, at itaguyod ang napapanatiling agrikultura.

Layunin 3. Tiyakin ang malusog na pamumuhay at itaguyod ang kagalingan para sa lahat sa lahat ng edad

Layunin 4. Tiyakin ang inklusibo at patas na de-kalidad na edukasyon at isulong ang mga pagkakataon para sa panghabambuhay na pagkatuto para sa lahat

Layunin 5. Makamit ang pagkakapantay-pantay ng kasarian at palakasin ang lahat ng kababaihan at mga batang babae

Layunin 6. Tiyakin ang pagkakaroon at napapanatiling pamamahala ng tubig at sanitasyon para sa lahat

Layunin 7. Tiyakin ang akses sa abot-kaya, maaasahan, napapanatili, at makabagong enerhiya para sa lahat

Layunin 8. Itaguyod ang tuloy-tuloy, inklusibo at napapanatiling paglago ng ekonomiya, ganap at produktibong empleyo at disentang trabaho para sa lahat

Layunin 9. Bumuo ng matatag na imprastruktura, itaguyod ang inklusibo at napapanatiling industriyalisasyon, at pasiglahin ang inobasyon.

Layunin 10. Bawasan ang hindi pagkakapantay-pantay sa loob at sa pagitan ng mga bansa

Layunin 11. Gawing inklusibo, ligtas, matatag at napapanatili ang mga lungsod at pamayanan ng tao.

Layunin 12. Tiyakin ang napapanatiling mga pattern ng pagkonsumo at produksyon

Layunin 13. Gumawa ng agarang aksyon upang labanan ang pagbabago ng klima at ang mga epekto nito

Layunin 14. Ingatan at gamitin nang napapanatili ang mga karagatan, dagat at yamang-dagat para sa napapanatiling pag-unlad.

Layunin 15. Protektahan, ibalik at itaguyod ang napapanatiling paggamit ng mga ekolohiyang lupa, pamahalaan nang napapanatili ang mga kagubatan, labanan ang pagdidisin, at itigil at baligtarin ang pagkasira ng lupa at pigilin ang pagkawala ng biodiversity.

Layunin 16. Itaguyod ang mapayapa at inklusibong lipunan para sa napapanatiling pag-unlad, magbigay ng akses sa katarungan para

sa lahat, at magtayo ng epektibo, pananagutan, at inklusibong mga institusyon sa lahat ng antas.

Layunin 17. Pagtibayin ang mga paraan ng pagpapatupad at buhayin muli ang pandaigdigang pakikipagtulungan para sa napapanatiling pag-unlad

Ang adyendang ito ay dapat ganap na ipatupad pagsapit ng 2030 at tinatawag ding *2030 Agenda para sa Napapanatiling Pag-unlad*. Nilalayan nitong lutasin ang mga suliraning kinahaharap ng sangkatauhan sa pamamagitan ng regulasyon, edukasyon, at pandaigdigang at interfaith na kooperasyon. Bagaman mabuti ang marami sa mga layunin nito, ang ilan sa mga pamamaraan at mithiin nito ay masama (cf. Genesis 3:5). Ang adyendang ito ay alinsunod din sa ensiklikang *Laudato Si* ng yumaong Papa Francisco. Naglabas din ng mga pahayag si Papa Leo XIV bilang suporta sa adyendang 2030 na ito.

Ang "Bagong Unibersal na Adyenda" ay maaaring tawaging "Bagong Katolikong Adyenda" dahil ang salitang "catholic" ay nangangahulugang "unibersal." Tinawag ni Papa Francisco ang pag-aampon ng adyendang ito "isang mahalagang tanda ng pag-asa."

Bilang kasunod ng kasunduan ng UN, nagkaroon ng pagpupulong sa Paris noong Disyembre 2015 (opisyal na pinamagatang Ika-21 na Kumperensya ng mga Partido sa UN Framework Convention on Climate Change). Pinuri rin ni Papa Francisco ang kasunduang pandaigdigang iyon at pinayuhan ang mga bansa na "maingat na sundan ang landas na nasa unahan, at may patuloy na lumalaking diwa ng pagkakaisa."

Halos lahat ng mga bansa sa mundo ay pumayag sa mga Kasunduan sa Paris, na may mga tiyak na layunin sa kapaligiran at mga pinansiyal na pangako. (Noong 2016, pumirma si Pangulong Barack Obama ng dokumento upang ipangako ang Estados Unidos dito, ngunit noong 2017, sinabi ni Pangulong Donald Trump na HINDI tatanggapin ng Estados Unidos ang napagkasunduang Paris accords at inalis ang USA rito. Nagdulot ito ng pandaigdigang pagkondena at nakatulong na maihiwalay ang Estados Unidos mula sa Europa at maraming iba pang bahagi ng mundo.) Sinabi ni

Papa Francisco na "lalubog" ang sangkatauhan kung hindi nito isasagawa ang kanyang mga pagbabago kaugnay ng klima.

Bagaman walang sinuman ang gustong huminga ng maruming hangin, magutom, maging mahirap, mapanganib ang kanilang kaligtasan, atbp., malulutas ba ng mga pagsisikap ng tao na makamit ang mga layunin ng 2030 Agenda ng Mga Nagkakaisang Bansa at/o ng mga Kasunduan sa Paris ang mga problemang kinahaharap ng sangkatauhan?

Ang rekord ng mga nagawa ng Mga Nagkakaisang Bansa

Ang Mga Nagkakaisang Bansa ay itinatag noong 24 Oktubre 1945, pagkatapos ng Ikalawang Digmaang Pandaigdig, upang maiwasan ang isa pang ganitong tunggalian at itaguyod ang kapayapaan sa buong mundo. Sa pagkakatatag nito, may 51 estadong kasapi ang UN; ngayon ay 193 na.

May daan-daang, kung hindi man libu-libong, mga tunggalian sa buong mundo mula nang mabuo ang Mga Nagkakaisang Bansa, ngunit hindi pa natin naranasan ang maaaring tawaging Ikatlong Digmaang Pandaigdig.

Naniniwala ang ilan na ang pandaigdigang kooperasyon na inaangkin ng Mga Nagkakaisang Bansa na itaguyod, kasabay ng uri ng interfaith at ekumenikal na adyenda na sinusulong ni Papa Leo XIV at ng maraming iba pang mga pinunong panrelihiyon, ay magdudulot ng kapayapaan at kasaganaan.

Gayunpaman, hindi maganda ang rekord ng mga Nagkakaisang Bansa sa paggawa nito. Bukod sa napakaraming armadong tunggalian mula nang mabuo ang mga Nagkakaisang Bansa, maraming milyon ang nagugutom, mga refugee, at/o lubhang mahirap.

Noong dekada ang nakalipas, sinimulan ng Mga Nagkakaisang Bansa ang pagpapatupad ng kanilang Mga Layunin sa Milenyo. Mayroon itong walong "layunin sa pag-unlad," ngunit hindi ito nagtagumpay, kahit ayon sa mismong UN. Kaya noong 2015, inaprubahan ang tinatawag na "17 Mga Layunin para sa Napapanatiling Pag-unlad." May ilan na optimistiko. May ilan na itinuturing itong isang utopikong pantasya.

Pagdating sa utopia, noong Mayo 6, 2016, sinabi ni Papa Francisco noon na nangangarap siya ng isang makataong utopiyang Europeo na matutulungan ng kanyang simbahan ang kontinente na makamit. Ngunit ang pangarap ng Papa ay magiging bangungot (tingnan Pahayag 18).

Maaaring may kaunting kooperasyon at tagumpay, ngunit ...

Diksiyonaryo ng Merriam-Webster ay nagsasaad na ang utopia ay "isang imahinasyong lugar kung saan perpekto ang pamahalaan, mga batas, at mga kondisyong panlipunan." Itinuturo ng Bibliya na hindi kayang lutasin ng sangkatauhan ang sarili nitong mga problema:

²³ O Panginoon, nalalaman ko na ang lakad ng tao ay hindi nasa kaniya; hindi rin sa taong lumalakad na ituwid ang kaniyang sariling mga hakbang. (Jeremias 10:23, NKJV sa buong teksto maliban kung iba ang nakasaad)

Itinuturo ng Bibliya na mabibigo ang pandaigdigang kooperasyon:

16 Ang kapahamakan at kasakitan ang nasa kanilang mga daan; 17 at ang daan ng kapayapaan ay hindi nila nakilala. 18 Walang takot sa Diyos sa kanilang mga mata. (Roma 3:16-18)

Gayunpaman, maraming tao ang nagsusumikap na makamit ang kanilang pananaw ng isang utopiyang lipunan at kung minsan ay sinusubukang isama ang relihiyon. Ngunit halos wala sa kanila ang handang sumunod sa mga paraan ng nag-iisang tunay na Diyos. Hindi naman ibig sabihin na walang magiging pag-unlad patungo sa alinmang layunin ng mga Nagkakaisang Bansa o ng Vatican. Magkakaroon ng ilang pag-unlad (at marami sa mga layunin ay mabuti), pati na rin ng ilang pagkabigo.

Sa katunayan, at marahil pagkatapos ng malawakang tunggalian, sasang-ayunan at kikumpirmahin ang isang uri ng pandaigdigang kasunduan para sa kapayapaan (Daniel 9:27). Kapag nangyari ito, marami ang maling maniniwala na ang sangkatauhan ang magdudulot ng mas mapayapa at utopikong lipunan.

Marami ang malilinlang ng ganitong pandaigdigang 'utopikong pag-unlad' (tingnan Ezekiel 13:10) pati na rin ng iba't ibang tanda at kababalaghan (2

Tesalonica 2:9-12). Ngunit sinasabi ng Bibliya na hindi magtatagal ang ganitong kapayapaan (Daniel 9:27; 11:31-44), sa kabila ng maaaring ipahayag ng mga pinuno (1 Tesalonica 5:3; Isaias 59:8).

Ang ideya na, bukod kay Hesus (cf. Juan 15:5; Mateo 24:21-22), kayang magdala ng utopia ng sangkatauhan sa kasalukuyang masamang panahon ay isang huwad na ebanghelyo (Galacia 1:3-10).

Kung ang sangkatauhan lamang ay lubos na hindi kayang magdala ng tunay na utopia, posible pa ba ang anumang uri ng utopia?

Oo.

Gagawing kamangha-mangha ng Kaharian ng Diyos ang planetang ito at, sa kalaunan, ang buong kawalang-hanggan.

2. Anong Ebanghelyo ang ipinangaral ni Jesus?

Itinuturo ng Bibliya na ang isang utopikong lipunan, na tinatawag na Kaharian ng Diyos, ay papalit sa mga pamahalaang pantao (Daniel 2:44; Pahayag 11:15; 19:1-21).

Nang sinimulan ni Jesus ang Kanyang pampublikong ministeryo, sinimulan Niya ito sa pagpapangaral ng **ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos**. Narito ang iniulat ni Marcos:

14 Ngayon, nang makulong si Juan, si Jesus ay napunta sa Galilea, na ipinangangaral ang ebanghelyo ng kaharian ng Dios, 15 at sinasabi, "Tumupad na ang panahon, at malapit na ang kaharian ng Dios. Magsisi kayo, at maniwala sa ebanghelyo." (Marcos 1:14-15)

Ang salitang ebanghelyo ay nagmula sa salitang Griyego na isinalin bilang *euangelion*, at nangangahulugang "mabuting mensahe" o "mabuting balita." Sa Bagong Tipan, ang salitang Ingles na "kingdom," na tumutukoy sa kaharian ng Diyos, ay nabanggit nang humigit-kumulang 149 beses sa NKJV at 151 sa *Douay Rheims Bible*. Nagmula ito sa salitang Griyego na isinalin bilang *basileia* na nangangahulugang pamamahala o sakop ng kaharian.

Ang mga kaharian ng tao, gayundin ang kaharian ng Diyos, ay may hari (Pahayag 17:14), sumasaklaw sa isang heograpikong lugar (Pahayag 11:15), may mga patakaran (Isaiah 2:3-4; 30:9), at may mga nasasakupan (Lucas 13:29).

Narito ang unang pampublikong pagtuturo ni Jesus na itinatala ni Mateo:

23 At naglibot si Jesus sa buong Galilea, na nagtuturo sa kanilang mga sinagoga, at ipinangangaral ang ebanghelyo ng kaharian. (Mateo 4:23)

Naitala rin ni Mateo:

³⁵ Pagkatapos ay naglibot si Jesus sa lahat ng mga bayan at nayon, nagtuturo sa kanilang mga sinagoga, ipinangangaral ang ebanghelyo ng kaharian, (Mateo 9:35)

Ipinapakita ng Bagong Tipan na maghahari si Hesus magpakailanman:

At siya'y maghahari sa sambahayan ni Jacob magpakailanman, at ang kaniyang kaharian ay walang katapusan. (Lucas 1:33)

Itinatalang ni Lucas na ang layunin ng pagpapadala kay Jesus ay ipangaral ang Kaharian ng Diyos. Pansinin kung ano ang itinuro ni Jesus:

Sinabi niya sa kanila, "Kailangan kong ipangaral ang kaharian ng Diyos sa ibang mga bayan din, sapagkat para dito ako'y sinugo." (Lucas 4:43)

Narinig mo na ba iyon na ipinangaral? Napagtanto mo na ba na ang layunin ng pagpapadala kay Jesus ay ipangaral ang Kaharian ng Diyos?

Itinala rin ni Lucas na si Jesus ay *nagpunta* at nangaral ng Kaharian ng Diyos:

10 At nang makabalik ang mga apostol, ikinuwento nila sa Kaniya ang lahat ng kanilang nagawa. Pagkatapos ay dinala Niya sila at tahimik na lumayo sa isang liblib na lugar na pag-aari ng lungsod na tinatawag na Betsaida. 11 Ngunit nang malaman ito ng mga karamihan, sinundan nila Siya; at tinanggap Niya sila at pinag-usapan Niya sa kanila ang tungkol sa kaharian ng Diyos.

Itinuro ni Jesus na ang Kaharian ng Diyos ang dapat maging pangunahing prayoridad para sa mga susunod sa Kanya:

³³ Ngunit hanapin muna ninyo ang kaharian ng Diyos at ang kaniyang katuwiran, (Mateo 6:33)

³¹ Ngunit hanapin ninyo ang kaharian ng Diyos, at idaragdag sa inyo ang lahat ng ito. ³² Huwag kayong matakot, maliliit na kawan, sapagkat ikinalulugod ng inyong Ama na ibigay sa inyo ang kaharian. (Lucas 12:31-32)

Ang mga Kristiyano ay dapat MAGHANAP MUNA ng Kaharian ng Diyos. Ginagawa nila ito sa pamamagitan ng pagbibigay dito ng kanilang pangunahing prayoridad, sa pamumuhay ayon sa nais ni Cristo, at sa pag-aabang sa Kanyang pagbabalik at kaharian. Gayunpaman, karamihan sa

mga nagpapahayag ng kanilang pananampalataya kay Cristo ay hindi lamang hindi naghahangad muna ng Kaharian ng Diyos, hindi pa nila alam kung ano ito. Marami rin ang maling naniniwala na ang pakikilahok sa makalupang pulitika ang inaasahan ng Diyos sa mga Kristiyano. Sa hindi pag-unawa sa kaharian ng Diyos, hindi nila

Mabuhay ngayon nang nararapat o maunawaan kung bakit napakakulang ng sangkatauhan.

Pansinin din na ang kaharian ay ibibigay sa isang maliit na kawan (tingnan Roma 11:5). Kailangan ng pagpapakumbaba upang maging bahagi ng tunay na maliit na kawan.

Ang Kaharian ng Diyos ay hindi pa naitatag sa daigdig.

Itinuro ni Jesus na dapat manalangin ang Kanyang mga tagasunod para sa pagdating ng kaharian, kaya hindi pa nila ito taglay.

Ama namin na nasa langit, pagpalain ang pangalan Mo. 10
Dumating ang kaharian Mo. Maganap ang kalooban Mo (Mateo 6:9-10)

Pinadala ni Jesus ang kaniyang mga alagad upang ipangaral ang Kaharian ng Diyos:

1 Tinawag Niya ang Kaniyang labindalawang alagad at binigyan sila ng kapangyarihan at awtoridad laban sa lahat ng demonyo at upang magpagaling ng mga sakit. 2 Ipinadala Niya sila upang ipangaral ang kaharian ng Diyos. (Lucas 9:1-2)

Itinuro ni Jesus na ang Kanyang presensya lamang ay hindi ang kaharian, dahil hindi pa itinatag ang kaharian sa lupa noon, kaya hindi Siya nagpalayas ng mga demonyo sa Kanyang pangalan noon:

Ngunit kung sa pamamagitan ng Espiritu ng Diyos ako'y nagpapalayas ng mga demonyo, tiyak na dumating na sa inyo ang kaharian ng Diyos. (Mateo 12:28)

Ang tunay na kaharian ay nasa hinaharap—hindi ngayon gaya ng ipinapakita ni Marcos:

At kung ang mata mo ay magpapatalis sa iyo, bunutin mo ito. Mas mabuti pa para sa iyo na pumasok sa kaharian ng Diyos na may isang mata kaysa magkaroon ng dalawang mata at ihagis ... (Marcos 9:47)

23 Tumingin si Jesus sa paligid at sinabi sa kaniyang mga alagad, "Kay hirap para sa mga mayayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos!" 24 At namangha ang mga alagad sa kaniyang mga salita. Ngunit muling sumagot si Jesus at sinabi sa kanila, "Mga anak, kay hirap para sa mga umaasa sa kayamanan na makapasok sa kaharian ng Diyos!" 25 Mas madali pa para sa isang kamelyo na dumaan sa butas ng karayom kaysa sa isang mayaman na makapasok sa kaharian ng Diyos." (Marcos 10:23-25)

Tunay ngang sinasabi ko sa inyo, hindi na ako uubos ng bunga ng ubas hanggang sa araw na iyon na iinumina ko ito nang bago sa kaharian ng Diyos." (Marcos 14:25)

Si Jose ng Arimatea, isang kilalang miyembro ng konseho, na siya ring naghihintay sa kaharian ng Diyos, ay dumating at naglakas-loob ... (Marcos 15:43)

Itinuro ni Jesus na ang kaharian ay hindi pa bahagi ng kasalukuyang mundong ito:

Sumagot si Jesus, "Ang aking kaharian ay hindi mula sa mundong ito. Kung ang aking kaharian ay mula sa mundong ito, makikipaglaban sana ang aking mga lingkod upang hindi ako mahulog sa mga Hudyo; ngunit ngayon ang aking kaharian ay hindi mula rito." (Juan 18:36)

Itinuro ni Jesus na darating ang kaharian pagbalik Niya bilang Hari nito:

³¹ "Kapag dumating ang Anak ng Tao sa Kanyang kaluwalhatian, at ang lahat ng banal na anghel kasama Niya, saka Siya uupo sa trono ng Kanyang kaluwalhatian. ³² Titipunin sa harap Niya ang lahat ng

mga bansa, at paghihiwalayin Niya sila, gaya ng pastol na pinaghihiwalay ang mga tupa mula sa mga kambing.³³ At ilalagay Niya ang mga tupa sa Kanyang kanan, ngunit ang mga kambing sa kaliwa.³⁴ Pagkatapos ay sasabihin ng Hari sa mga nasa Kanyang kanan, 'Halina, kayo na pinagpala ng Aking Ama, manahin kayo ng kaharian na inihanda para sa inyo mula nang itatag ang mundo.' (Mateo 25:31-34)

Dahil hindi pa narito ang Kaharian ng Diyos, hindi natin makikita ang tunay na utopia hanggang sa ito ay maitatag. Dahil karamihan ay hindi nauunawaan ang kaharian ng Diyos, hindi rin nila nauunawaan kung paano gumagana ang mapagmahal na pamahalaan Niya.

Ang Kaharian ng Diyos ay hindi darating "hanggang sa makapasok na ang kabuuan ng mga Hentil" (Roma 11:25)—at hindi pa ito nangyayari.

Ano ang sinabi ni Jesus tungkol sa kaharian?

Nagbigay si Jesus ng ilang paliwanag kung ano ang kaharian ng Diyos:

²⁶ At sinabi Niya, "Ang kaharian ng Diyos ay parang isang taong naghahasik ng binhi sa lupa, ²⁷ at natutulog siya sa gabi at bumabangon sa araw, at sumisibol at lumalago ang binhi, at hindi niya alam kung paano. ²⁸ Sapagkat ang lupa ay kusang nagbubunga ng mga tanim: una ang usbong, saka ang uhay, at pagkatapos ang buong butil sa uhay. ²⁹ Ngunit kapag hinog na ang butil, agad niyang inilalagay ang karit, sapagkat dumating na ang pag-aani." (Marcos 4:26-29)

¹⁸ At sinabi Niya, "Ano ang kahawig ng kaharian ng Diyos? At kanino ko ito ikukumpara? ¹⁹ Ito ay parang butil ng mustasa na kinuha ng isang tao at itinanim sa kanyang hardin; at ito'y tumubo at naging malaking puno, at ang mga ibon sa himpapawid ay nanirahan sa mga sanga nito." ²⁰ At muling sinabi Niya, "Ihahambing ko sa ano ang kaharian ng Diyos? ²¹ Ito ay parang lebadura, na kinuha ng isang babae at itinago sa tatlong sukat ng harina hanggang sa ito'y lumabnaw ang lahat." (Lucas 13:18-21)

Ipinahihiwatig ng mga parabula na ito na sa simula ay maliit ang Kaharian ng Diyos, ngunit lalaki ito—sa huli ay sasaklawin nito ang isang walang hanggang sansinukob.

Naitala rin ni Lucas:

Mula sa silangan at kanluran, mula sa hilaga at timog, sila'y darating at uupo sa kaharian ng Diyos. (Lucas 13:29)

Kaya't ang Kaharian ng Diyos ay magkakaroon ng mga tao mula sa buong mundo. Hindi ito lilimitahan sa mga may lahing Israelita o sa mga partikular na pangkat etniko. Ang mga tao mula sa lahat ng dako ay uupo sa kahariang ito.

Lucas 17 at ang Kaharian

Nakakalito sa ilan ang Lucas 17:20-21. Ngunit bago tayo dumating doon, pansinin na talagang kakain ang mga tao sa Kaharian ng Diyos:

"Mapalad ang siyang makakakain ng tinapay sa kaharian ng Diyos!"
(Lucas 14:15)

Dahil kakain ang mga tao (sa hinaharap) sa Kaharian ng Diyos, hindi ito basta isang bagay na nakalaan lamang sa kanilang puso ngayon, sa kabila ng maling pagsasalin o hindi pagkakaunawa sa Lucas 17:21 na nagmumungkahi ng kabaligtaran.

Maaaring makatulong sa ilan ang pagsasaling AFV ng Lucas 17:20-21 upang maunawaan:

20 Nang tanungin Siya ng mga Pariseo kung kailan darating ang kaharian ng Diyos, Siya'y sumagot at sinabi sa kanila, "Ang kaharian ng Diyos ay hindi dumarating sa pamamagitan ng pagmamasid; 21 ni sasabihin nila, 'Narito!' o 'Nariyan!' Sapagkat narito, ang kaharian ng Diyos ay nasa gitna ninyo." (Lucas 17:20-21, AFV; tingnan din ang mga salin ng NASB at ESV)

Pansinin na si Jesus ay nagsasalita sa mga hindi pa nagbabalik-loob, makalupa, at mapagkunwari na mga Pariseo. Sumagot si Jesus sa kanila —

ang mga Pariseo ang nagtanong kay Jesus. Tinanggihan nilang kilalanin Siya.

Nasa SIMBAHAN ba sila? Hindi!

Hindi rin tinutukoy ni Jesus ang isang simbahan na malapit nang maorganisa. Hindi rin Niya tinutukoy ang mga damdamin sa isip o puso.

Pinag-uusapan ni Jesus ang Kanyang HARIYAAN! Hindi tinatanong ng mga Pariseo ang tungkol sa isang simbahan. Wala silang alam tungkol sa anumang Simbahang Bagong Tipan na malapit nang itatag. Hindi rin nila tinatanong ang tungkol sa isang uri ng magandang damdamin.

Kung iniisip ng isang tao na ang Kaharian ng Diyos ay ang SIMBAHAN — at ang Kaharian ng Diyos ay "nasa loob" ng mga Pariseo — naging SIMBAHAN ba ang nasa loob ng mga Pariseo? Malinaw na hindi!

Medyo katawa-tawa ang ganitong konklusyon, hindi ba? Habang ang ilang Protestante na salin ay isinasalin ang bahagi ng Lucas 17:21 bilang "ang Kaharian ng Diyos ay nasa loob ninyo" (NKJV/KJV), tama namang isinalin ito ng Romanong Katolikong *New Jerusalem Bible* bilang "ang kaharian ng Diyos ay nasa piling ninyo."

Si Jesus ang nasa gitna ng mga Pariseo—Siya ang magiging Hari ng Kaharian na iyon. Inakala ng mga Pariseo na inaasahan nila ang Kaharian ng Diyos. Ngunit nagkamali sila ng pagkaunawa rito. Ipinaliwanag ni Jesus na hindi ito magiging isang lokal o limitadong Kaharian para lamang sa mga Hudyo, gaya ng inaakala nila (ni isang simbahan, gaya ng pinaniniwalaan ng ilan ngayon). Ang Kaharian ng Diyos ay hindi magiging isa lamang sa maraming makatao at nakikitang kaharian na maaaring ituro o makita ng mga tao at sabihin, "Nandito na ito" o "Iyon ang kaharian, doon."

Si Jesus mismo ay ipinanganak upang maging HARI ng Kaharian na iyon, gaya ng malinaw niyang sinabi kay Pilato (Juan 18:36-37). Unawain na madalas gamitin ng Bibliya nang palitan ang mga salitang "hari" at "kaharian" (hal. Daniel 7:17-18,23). Ang HARI ng hinaharap na Kaharian ng Diyos ay noon at doon nakatayo sa tabi ng mga Pariseo. Ngunit hindi Siya kinilala ng mga ito bilang kanilang hari (Juan 19:21). Kapag Siya'y bumalik, tatanggihan Siya ng mundo (Pahayag 19:19).

Nagpatuloy si Jesus sa mga sumusunod na talata sa Lucas 17 upang ilarawan ang Kanyang ikalawang pagparito, kapag ang Kaharian ng Diyos ay maghahari sa BUONG DAIGDIG (gamit ang salin ni Moffatt):

²² Sinabi niya sa kaniyang mga alagad, "Darating ang mga araw na sa mga ito'y maghahangad kayo nang hangad-hangad na makita ang Araw ng Anak ng Tao, ngunit hindi ninyo magagawa. ²³ Sasabihin ng mga tao, 'Narito siya!' 'Nariya siya!' ngunit huwag kayong lumabas o tumakbo sa likod nila, ²⁴ sapagkat gaya ng kidlat na kumikislap mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabila, gayon din ang Anak ng Tao sa kanyang araw. ²⁵ Ngunit kailangan muna siyang magdusa nang malaki at matanggihan ng henerasyong ito. (Lucas 17:22-25, Moffatt)

Tinukoy ni Jesus ang kidlat na kumikislap, gaya ng sa Mateo 24:27-31, na naglalarawan ng Kanyang ikalawang pagparito upang HARINGAN ang buong mundo. Hindi sinasabi ni Jesus na hindi makikita Siya ng Kanyang mga tao kapag Siya'y bumalik—makikita Sila (tingnan Gawa 1:11).

Gayunpaman, hindi Siya kikilalanin ng karamihan bilang kanilang HARI (Pahayag 11:15) at lalaban sila sa Kanya (Pahayag 19:19)! Marami ang mag-iisip na si Jesus ang kumakatawan sa Antikristo. Hindi sinasabi ni Jesus na ang Kaharian ng Diyos ay nasa loob ng mga Pariseong iyon—sinabi Niya sa kanila sa ibang pagkakataon na hindi sila papasok sa Kaharian dahil sa kanilang pagpapanggap (Mateo 23:13-14). Hindi rin sinasabi ni Jesus na ang Simbahan ang magiging Kaharian.

Ang Kaharian ng Diyos ay isang bagay na balang araw ay mapapasok ng mga tao — gaya ng sa muling pagkabuhay ng mga matuwid! Gayunpaman, hindi pa naroroon si Abraham at ang iba pang mga patriyarka (tingnan Hebreo 11:13-40).

Alam ng mga alagad na ang Kaharian ng Diyos ay hindi noon nasa loob nila nang personal, at kailangan itong lumitaw gaya ng ipinapakita ng sumusunod, na sumunod sa Lucas 17:21:

Nang marinig nila ang mga bagay na ito, nagkuwento Siya ng isa pang parabula, sapagkat malapit na Siya sa Jerusalem at inakala nila na ang kaharian ng Diyos ay lilitaw agad. (Lucas 19:11)

Malinaw na nasa hinaharap ang Kaharian.

Paano mo malalaman kung malapit na ang Kaharian? Bilang bahagi ng pagtugon sa tanong na iyon, inilista ni Jesus ang mga pangyayaring propetiko (Lucas 21:8-28) at pagkatapos ay nagturo:

²⁹ Tingnan ninyo ang puno ng igos at ang lahat ng puno. ³⁰ Kapag nagsisibol na ang mga ito, nakikita ninyo at nalalaman ninyong malapit na ang tag-init. ³¹ Gayundin naman kayo, **kapag nakikita ninyong nagaganap ang mga bagay na ito, malalaman ninyong malapit na ang kaharian ng Diyos.** (Lucas 21:29-31)

Ninaiis ni Hesus na sundan ng Kanyang mga tao ang mga pangyayaring propetiko upang malaman kung kailan darating ang Kaharian. Sa ibang bahagi, inutusan ni Hesus ang Kanyang mga tao na maging mapagmatyang at magbigay-pansin sa mga pangyayaring propetiko (Lucas 21:36; Marcos 13:33-37). Sa kabila ng mga salita ni Hesus, maraming hindi pinapansin ang pagmamasid sa mga pandaigdigang pangyayaring may kaugnayan sa propesiya.

Sa Lucas 22 at 23, muling ipinakita ni Jesus na ang Kaharian ng Diyos ay isang bagay na matutupad sa hinaharap nang Siya ay nagturo:

¹⁵ "Nang buong pagnanasa ay hinangad kong ipagdiwang ang Paskua na ito kasama ninyo bago ako magdusa; ¹⁶ sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi na ako kakanin pa nito hanggang sa matupad ito sa kaharian ng Diyos." ¹⁷ Pagkatapos ay kinuha Niya ang tasa, at nagpasalamat Siya, at sinabi, "Kunin ninyo ito at paghatian ninyo; ¹⁸ sapagkat sinasabi ko sa inyo, hindi na ako uubos ng bunga ng ubas hanggang sa dumating ang kaharian ng Dios." (Lucas 22:15-18)

³⁹ Ngunit ang isa sa mga salarin na nakapako sa krus kasama niya ay nang-aalipusta sa kaniya at sinabi, "Kung ikaw ang Cristo, iligtas mo ang iyong sarili at iligtas mo rin kami." ⁴⁰ At pinagalitan siya ng

kasama niya at sinabi sa kaniya, "Hindi ka ba natatakot sa Diyos? Sapagkat ikaw ay nasa parusang kasama niya." ⁴¹ At karapat-dapat lamang sa amin ang aming tinatanggap, sapagkat kami ay pinaparusahan ayon sa aming mga ginawa, ngunit wala namang masama ang ginawa ng taong ito." ⁴² At sinabi niya kay Yeshua, "Panginoon ko, alalahanin mo ako pagdating mo sa kaharian mo." ⁴³ Ngunit sinabi ni Yeshua sa kaniya, "Amen, sinasabi ko sa iyo, ngayon ka'y makakasama ko sa Paraiso." (Lucas 23:39-43, Aramaic in Plain English)

Ang Kaharian ng Diyos ay hindi rin dumating agad nang mapatay si Jesus, gaya ng ipinapakita sa atin nina Marcos at Lucas:

Si Jose ng Arimatea, isang kilalang miyembro ng konseho, na siya ring naghihintay sa kaharian ng Diyos, ay dumating at naglakas-loob ... (Marcos 15:43)

⁵¹ Siya ay taga-Arimathea, isang lungsod ng mga Hudyo, na siya rin ay naghihintay sa kaharian ng Diyos. (Lucas 23:51)

Pagkatapos ng muling pagkabuhay (1 Corinto 15:50-55) ay muling ipapanganak ang mga Kristiyano upang makapasok sa Kaharian ng Diyos, gaya ng isinulat ni Juan:

³ Sumagot si Jesus at sinabi sa kaniya, "Tunay na tunay, sinasabi ko sa iyo, maliban na ipanganak na muli ang isang tao, hindi niya makikita ang kaharian ng Diyos." ⁴ Sinabi ni Nicodemo sa Kaniya, "Paano nga magiging sanggol ang isang tao kung matanda na siya? Maaari pa nga bang pumasok siyang muli sa sinapupunan ng kaniyang ina at ipanganak?" ⁵ Sumagot si Jesus, "Tunay ngang sinasabi ko sa iyo, maliban na kung ipanganak ang isang tao mula sa tubig at mula sa Espiritu, hindi siya makapasok sa kaharian ng Diyos." (Juan 3:3-5)

Tanging ang mga tao ng Diyos lamang ang makakakita sa sukdulang Kaharian ng Diyos pagkatapos ng milenyo.

Ngayon, pakaintindihin pa ninyo na matapos muling mabuhay si Jesus, muling itinuro Niya ang Kaharian ng Diyos:

Ipinakita rin Niya sa kanila ang Kaniyang pagkabuhay matapos ang Kaniyang paghihirap sa pamamagitan ng maraming hindi mapag-aalinlanganang patunay; nakita Siya nila sa loob ng apatnapung araw at pinag-usapan ang mga bagay na may kinalaman sa kaharian ng Diyos. (Mga Gawa 1:3)

Ang unang at huling mga sermon na ibinigay ni Jesus ay tungkol sa Kaharian ng Diyos! Si Jesus ay dumating bilang sugo upang turuan tungkol sa Kaharian na iyon.

Pinagawa rin ni Jesus sa Apostol na si Juan na isulat ang tungkol sa libong-taong Kaharian ng Diyos na magiging nasa lupa. Pansinin kung ano ang ipinagawa Niya kay Juan na isulat:

Nakita ko ang mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa kanilang patotoo kay Jesus at sa salita ng Diyos; hindi sila sumamba sa hayop o sa kanyang larawan, at hindi rin sila tumanggap ng tanda sa kanilang noo o sa kanilang mga kamay. At nabuhay sila at naghari kasama ni Cristo nang isang libong taon. (Pahayag 20:4)

Itinuro ng mga unang Kristiyano na ang milenyal na Kaharian ng Diyos ay magiging sa lupa at papalitan ang mga pamahalaan ng mundo, gaya ng itinuturo ng Bibliya (tingnan Pahayag 5:10, 11:15).

Bakit, kung napakahalaga ng Kaharian ng Diyos, hindi pa ba narinig ng karamihan ang tungkol dito?

Bahagyang dahil tinawag ito ni Hesus na isang hiwaga:

At sinabi niya sa kanila, "Sa inyo'y ipinagkaloob na malaman ang hiwaga ng kaharian ng Diyos; datapuwat sa mga nasa labas, ang lahat ng bagay ay ipinapahayag sa pamamagitan ng mga parabula." (Marcos 4:11)

Kahit ngayon, ang tunay na Kaharian ng Diyos ay isang hiwaga sa karamihan, gaya ng karamihan sa plano ng Diyos (tingnan din ang aming libreng aklat, online sa www.ccog.org May pamagat: [Ang HIWAG ng Plano ng Diyos](#) [Bakit Nilikha ng Diyos ang Anumang Bagay?](#) [Bakit ka nilikha ng Diyos?](#)).

Isipin din na sinabi ni Jesus na darating ang wakas (ng panahon) (sa lalong madaling panahon) pagkatapos maipangaral ang ebanghelyo ng kaharian sa buong mundo bilang patotoo:

At ang ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa, at saka darating ang wakas. (Mateo 24:14)

Ang pagpapahayag ng ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay mahalaga at dapat isakatuparan sa mga huling araw na ito. Ito ay isang "mabuting mensahe" dahil nag-aalok ito ng tunay na pag-asa para sa mga suliranin ng sangkatauhan, sa kabila ng maaaring ituro ng mga pinunong pampulitika.

Kung isasaalang-alang mo ang mga salita ni Jesus, malinaw na ang tunay na Kristiyanong simbahan ay dapat nang ipahayag ang ebanghelyo ng kaharian. Dapat itong maging pangunahing prayoridad ng Simbahan. At upang maisagawa ito nang maayos, dapat gamitin ang maraming wika. Ito ang sinisikap gawin ng Patuloy na Simbahan ng Diyos. At iyon ang dahilan kung bakit ang polyetong ito ay isinalin sa maraming wika.

Itinuro ni Jesus na karamihan ay hindi tatanggap sa Kanyang paraan:

¹³ Pumasok kayo sa makitid na pintuan; sapagkat maluwan ang pintuan at malapad ang daan na patungo sa kapahamakan, at marami ang pumapasok dito. ¹⁴ Sapagkat makitid ang pintuan at mahirap ang daan na patungo sa buhay, at iilan lamang ang makakakita rito. (Mateo 7:13-14)

Ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay nagbibigay-buhay!

Maaaring makapukaw ng interes na pansinin na bagaman karamihan sa mga nagpapahayag na Kristiyano ay tila hindi napapansin na ang diin ni Cristo ay nasa pangangaral ng ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos, madalas na nauunawaan ng mga sekular na teologo at mga historyador na ito ang tunay na itinuturo ng Bibliya.

Gayunpaman, inasahan mismo ni Jesus na ituturo ng Kanyang mga alagad ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos (Lucas 9:2,60). Dahil ang hinaharap na kaharian ay makabatay sa mga batas ng Diyos, magdudulot ito ng

kapayapaan at kasaganaan—at ang pagsunod sa mga batas na iyon sa panahong ito ay humahantong sa tunay na kapayapaan (Awit 119:165,172; Efeso 2:15).

At ang mabuting balita ng kaharian ay kilala sa mga kasulatan ng Lumang Tipan.

3. Kilala ba ang Kaharian sa Lumang Tipan?

Ang unang at huling naitalang sermon ni Jesus ay ang pagpapahayag ng ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos (Marcos 1:14-15; Mga Gawa 1:3).

Ang kaharian ng Diyos ay isang bagay na dapat ay alam ng mga Hudyo noong panahon ni Jesus dahil ito ay nabanggit sa kanilang mga kasulatan, na ngayon ay tinatawag nating Lumang Tipan.

Itinuro ni Daniel ang Tungkol sa Kaharian

Isinulat ng propeta Daniel:

At ang ika-apat na kaharian ay magiging matibay na parang bakal, sapagkat ang bakal ay nagpapira-piraso at nagwawasak ng lahat; at gaya ng bakal na nagdupok, ang kahariang iyon ay magpapira-piraso at dudupokin ang lahat ng iba pa.⁴¹ Tungkol naman sa paa at mga daliri na bahagyang gawa sa luad ng palayok at bahagyang gawa sa bakal, ang kaharian ay magkakabaha-bahagi; subalit ang tibay ng bakal ay mananatili rito, gaya ng iyong nakita na ang bakal ay nahalo sa luad na seramika.⁴² At gaya ng mga daliri ng paa na bahagyang gawa sa bakal at bahagyang gawa sa luad, ang kaharian ay bahagyang malakas at bahagyang marupok.⁴³ Gaya ng iyong nakita na ang bakal ay nahalo sa luad na seramika, sila'y makikihalò sa binhi ng mga tao; ngunit hindi sila magdikit-dikit sa isa't isa, gaya ng hindi paghahalo ng bakal sa luad.⁴⁴ At sa mga araw ng mga hariing ito, itatatag ng Diyos ng langit ang isang kaharian na hindi kailanman masisira; at ang kaharian ay hindi ipapasa sa ibang bayan; bubuwagin nito at lulunukin ang lahat ng mga kahariang ito, at mananatili ito magpakailanman. (Daniel 2:40-44)

Ngunit ang mga banal ng Kataas-taasan ay tatanggap ng kaharian, at mamamana nito magpakailanman, oo, magpakailanman kailanman. (Daniel 7:18)

²¹ "Pinagmamasdan ko; at ang parehong sungay ay nakipagdigma sa mga banal, at nanaig laban sa kanila,²² hanggang sa dumating ang Sinauna ng mga Araw, at ang hukom ay nagbigay-katarungan

sa mga banal ng Kataas-taasan, at dumating ang panahon para sa mga banal na taglayin ang kaharian." (Daniel 7:21-22)

Mula kay Daniel, natutuhan natin na darating ang panahon kung kailan wawasakin ng Kaharian ng Diyos ang mga kaharian ng mundong ito at magtatagal magpakailanman. Natutuhan din natin na magkakaroon ng bahagi ang mga santo sa pagtanggap ng kahariang ito.

Maraming bahagi ng mga hula ni Daniel ay para sa ating panahon sa ika-21 siglo.

Pansinin ang ilang talata mula sa Bagong Tipan:

¹² Ang sampung sungay na iyong nakita ay sampung hari na hindi pa tumatanggap ng kaharian, ngunit sila'y tumatanggap ng kapangyarihan bilang mga hari kasama ang halimaw sa loob ng isang oras. ¹³ Sila'y magkakaisa sa loob, at ibibigay nila ang kanilang kapangyarihan at awtoridad sa halimaw. ¹⁴ Makikipagdigma sila sa Kordero, at sasagupain sila ng Kordero, sapagkat Siya ang Panginoon ng mga panginoon at Hari ng mga hari; at ang mga kayabe Niya ay mga tinawag, pinili, at tapat." (Pahayag 17:12-14)

Kaya nakikita natin sa Lumang Tipan at sa Bagong Tipan ang konsepto na magkakaroon ng isang makalupang kaharian sa mga huling araw na may sampung bahagi, at wawasakin ito ng Diyos at itatag ang Kanyang kaharian.

Itinuro ni Isaias ang Tungkol sa Kaharian

Ipinukaw ng Diyos kay Isaias na isulat ang tungkol sa unang bahagi ng Kaharian ng Diyos, ang libong taong paghahari na kilala bilang milenyo, sa ganitong paraan:

1 Magmumula sa tuod ni Jesse ang isang Sanga, at lalago mula sa kanyang mga ugat ang isang Punong Sanga. 2 Mananahan sa kaniya ang Espiritu ng Panginoon: ang Espiritu ng karunungan at pagkaunawa, ang Espiritu ng payo at ng kapangyarihan, ang Espiritu ng kaalaman at ng takot sa Panginoon.

³ Ang kagalakan niya ay nasa takot sa Panginoon, At hindi siya huhusga ayon sa nakikita ng kaniyang mga mata, Ni magpapasiya ayon sa naririnig ng kaniyang mga tainga; ⁴ Ngunit sa katuwiran ay huhusgahan niya ang mga dukha, At magpapasiya nang may katarungan

para sa mga mapagkumbaba sa lupa; tatamaan Niya ang lupa ng tungkod ng Kanyang bibig, at sa hininga ng Kanyang mga labi papatayin Niya ang masasama. ⁵ Ang katuwiran ang magiging balat-balat sa Kanyang mga balakang, at ang katapatan ang magiging balat-balat sa Kanyang baywang.

⁶ "Ang lobo ay maninirahan din kasama ng kordero, ang leopardo ay hihiga kasama ng batang kambing, ang guya at ang batang leon at ang pinatabang hayop ay magkakasama; at isang maliit na bata ang mangunguna sa kanila. ⁷ Ang baka at ang oso ay mag-iimaw; ang kanilang mga anak ay hihiga nang magkasama; at ang leon ay kakain ng dayami na parang baka. ⁸ Ang sanggol ay maglalaro sa butas ng ahas na cobra, at ang batang inalis sa gatas ay ihahagis ang kamay sa pugad ng ahas na makamandag. ⁹ Hindi sila magdudulot ng pinsala o wawasak sa buong banal kong bundok, sapagkat ang lupa ay mapupuno ng kaalaman tungkol sa Panginoon, gaya ng pagbaha ng tubig sa dagat.

At sa araw na iyon ay magkakaroon ng ugat ni Jesse na tatayo bilang bandila para sa mga tao; sapagkat hahanapin Siya ng mga Hentil, at ang Kaniyang pahingahan ay magiging kaluwalhatian. (Isaias 11:1-10)

Ang dahilan kung bakit tinawag ko ito bilang unang bahagi o unang yugto ng Kaharian ng Diyos ay dahil ito ay isang panahon kung kailan ito ay magiging pisikal (bago bumaba mula sa langit ang banal na lungsod na Bagong Jerusalem, Pahayag 21) at tatagal ito ng isang libong taon. Kinumpirma ni Isaias ang pisikal na aspeto ng yugtong ito nang ipagpatuloy niya:

11 Mangyayari sa araw na iyon na muling iaangat ng Panginoon ang kaniyang kamay sa ikalawang beses upang mabawi ang labi ng

kaniyang bayan na naiwan, mula sa Asirya at Ehipto, mula sa Patros at Kus, mula sa Elam at Sinar, mula sa Hamat at sa mga pulo ng dagat.

12 Maglalagay siya ng bandila para sa mga bansa, at titipunin niya ang mga pinalayas ng Israel, at pagsasamahin niya ang mga nangalat ng Juda mula sa apat na sulok ng lupa. 13 Mawawala rin ang inggit ni Efraim, at ang mga kalaban ni Juda ay lilikasin; hindi na iinggit si Efraim kay Juda, at hindi na haharassin ni Juda si Efraim. ¹⁴ Ngunit lilipad sila pababa sa balikat ng mga Filisteo patungo sa kanluran; Sama-sama nilang lulupigin ang mga tao sa Silangan; luunat nila ang kanilang kamay sa Edom at Moab; At susunod sa kanila ang mga tao ng Ammon. ¹⁵ Lubos na wawasakin ng Panginoon ang dila ng Dagat ng Ehipto; Sa pamamagitan ng kaniyang makapangyarihang hangin, kaniyang iwagayway ang kaniyang kamao sa ibabaw ng Ilog, at kaniyang papatamaan ito sa pitong sapa, at papatawidin ang mga tao nang tuyong lupa. ¹⁶ Magkakaroon ng isang dalan para sa labi ng kaniyang bayan na malilipat mula sa Asirya, gaya ng nagkaroon para sa Israel noong araw na siya'y umahon mula sa lupain ng Ehipto. (Isaias 11:11-16)

Nainspira rin si Isaias na magsulat:

² Ngunit mangyayari sa mga huling araw na ang bundok ng bahay ng Panginoon ay matatag sa tuktok ng mga bundok, at itataas higit sa mga burol; at lahat ng mga bansa ay dadagsa rito. ³ Maraming tao ang darating at sasabihing, "Halina, at sumampa tayo sa bundok ng Panginoon, sa bahay ng Dios ni Jacob; ituturo niya sa atin ang kaniyang mga daan, at lalakad tayo sa kaniyang mga landas." **Sapagkat mula sa Sion lalabas ang kautusan**, at ang salita ng Panginoon mula sa Jerusalem. ⁴ Huhusgahan Niya ang pagitan ng mga bansa, at sasawayin ang maraming bayan; pagibabain nila ang kanilang mga espada at gawing araro, at ang kanilang mga sibat at gawing karit; bansa'y hindi magtataas ng espada laban sa bansa, ni mang-aaral pa man ding makipagdigma. ... ¹¹ Ang kayabangan ng tao ay mapapababa, ang kapalaluhan ng mga tao

ay mapapayuko, at ang Panginoon lamang ang magiging mataas sa araw na iyon. (Isaias 2:2-4,11)

Kaya't magiging isang utopikong panahon ng kapayapaan sa lupa. Sa huli, magiging magpakailanman ito, na pinamumunuan ni Hesus. Batay sa iba't ibang kasulatan (Awit 90:4; 92:1; Isaias 2:11; Oseas 6:2), itinuturo ng Hudiyong Talmud na tatagal ito ng 1,000 taon (Babylonian Talmud: Tractate Sanhedrin Folio 97a).

Nainspira rin si Isaias na isulat ang mga sumusunod:

⁶ Sapagkat isang Sanggol ang ipinanganak sa atin, isang Anak ang ibinigay sa atin; at ang pamamahala ay mapasa-Kanya sa Kanyang balikat. At ang Kanyang pangalan ay tatawaging Kamanghamangha, Tagapayo, Makapangyarihang Diyos, Walang-hanggang Ama, Prinsipe ng Kapayapaan. ⁷ Ang pamamahala at kapayapaan Niya ay walang katapusan; Siya'y uupo sa trono ni David at mamamahala sa kaniyang kaharian, Upang ayusin at itatag ito sa katuwiran at katarungan Mula ng panahong iyon at magpakailanman. Ang sigasig ng Panginoon ng mga hukbo ang magkakataparan nito. (Isaias 9:6-7)

Pansinin na sinabi ni Isaias na darating si Jesus at magtatatag ng isang kaharian na may pamahalaan. Bagaman maraming nagpapahayag ng pananampalataya kay Cristo ang nagbanggit ng talatang ito, lalo na tuwing Disyembre bawat taon, kadalasang hindi nila napapansin na ito ay naghuhula ng higit pa sa katotohanang ipapanganak si Jesus. Ipinapakita ng Bibliya na ang Kaharian ng Diyos ay may pamahalaan na may mga batas para sa mga nasasakupan, at si Jesus ang magiging hari nito. Ipinropesiya ito nina Isaias, Daniel, at iba pa.

Ang mga batas ng Diyos ay ang daan ng pag-ibig (Mateo 22:37-40; Juan 15:10) at ang Kaharian ng Diyos ay pamamahalaan ayon sa mga batas na iyon. Kaya ang Kaharian ng Diyos, sa kabila ng pananaw ng marami sa mundo, ay nakabatay sa pag-ibig.

Mga Awit at Higit Pa

Hindi lamang sina Daniel at Isaias ang ininspirahan ng Diyos na magsulat tungkol sa darating na Kaharian ng Diyos.

Nainspirang isulat ni Ezekiel na ang mga mula sa *lahat ng mga tribo ng Israel* (hindi lamang ang mga Hudyo) na nangalat sa panahon ng Dakilang Pagsubok ay titipunin nang magkakasama sa milenyal na kaharian:

¹⁷ Kaya't sabihin mo, 'Ganito ang sabi ng Panginoong Diyos: "Titipunin ko kayo mula sa mga bayan, titipuin ko kayo mula sa mga lupain kung saan kayo ikinalat, at ibibigay ko sa inyo ang lupain ng Israel.'" ¹⁸ At pupunta sila roon, at aalisin nila roon ang lahat ng karumaldumal at lahat ng kasuklamsuklam. ¹⁹ At bibigyan ko sila ng iisang puso, at maglalagay ako ng bagong espiritu sa kanilang kalooban; at aalisin ko ang pusong bato mula sa kanilang laman, at bibigyan ko sila ng pusong laman, ²⁰ upang sila'y lumakad sa aking mga tuntunin at ingatan ang aking mga hatol at tuparin ang mga ito; at sila'y magiging aking bayan, at ako ang magiging kanilang Dios. ²¹ "Ngunit ang mga ang puso ay sumusunod sa pagnanasa sa kanilang mga kasuklam-suklam at sa kanilang mga karumal-dumal, ibabalik Ko ang kanilang mga gawa sa kanilang sariling ulo," sabi ng Panginoong Dios. (Ezekiel 11:17-21)

Hindi na mangalat ang mga inapo ng mga tribo ng Israel, kundi susunod sila sa mga tuntunin ng Diyos at titigil sa pagkain ng mga karumaldumal na pagkain (Levitico 11; Deuteronomio 14).

Pansinin ang mga sumusunod sa mga Awit tungkol sa mabuting balita ng kaharian ng Diyos:

27 Aalalahanin ng lahat ng dulo ng mundo at babalik sa Panginoon, at sasamba sa harap Mo ang lahat ng angkan ng mga bansa. 28 Sapagkat ang kaharian ay sa Panginoon, at Siya ang naghahari sa mga bansa. (Awit 22:27-28)

Ang iyong trono, O Diyos, ay magpakailanman; isang sceptro ng katuwiran ang sceptro ng iyong kaharian. (Awit 45:6)

1 Oh, magkanta kayo sa Panginoon ng bagong awit! Magkanta sa Panginoon, buong lupa. 2 Magkanta sa Panginoon, pagpalain ang Kanyang pangalan; ipahayag araw-araw ang mabuting balita ng Kanyang kaligtasan. ³ Ihayag ang Kanyang kaluwalhatian sa mga bansa, ang Kanyang mga kababalaghan sa lahat ng mga bayan. (Awit 96:1-3; tingnan din 1 Cronica 16:23-24)

10. Lahat ng gawa Mo ay pupuri sa Iyo, O Panginoon, at ang Iyong mga banal ay pagpapalain ka. 11. Sila'y magsalita tungkol sa kaluwalhatian ng Iyong kaharian at magsalaysay ng Iyong kapangyarihan, 12. Upang ipaalam sa mga anak ng tao ang Kanyang makapangyarihang mga gawa at ang marilag na kadakilaan ng Kanyang kaharian. ¹³ Ang kaharian Mo ay isang kaharian na walang hanggan, At ang paghahari Mo ay mananatili sa lahat ng salinlahi. (Awit 145:10-13)

Iba't ibang manunulat sa Lumang Tipan ang sumulat din tungkol sa mga aspeto ng kaharian (hal. Ezekiel 20:33; Obadias 21; Mikas 4:7).

Kaya nang sinimulan ni Jesus na ituro ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos, ang kaniyang mga unang tagapakinig ay may kaunting pamilyaridad sa pangunahing konsepto.

4. Nagturo ba ang mga Apostol ng Ebanghelyo ng Kaharian?

Bagaman marami ang kumikilos na para bang ang ebanghelyo ay tungkol lamang sa pagkatao ni Jesus, ang katotohanan ay itinuro ng mga tagasunod ni Jesus ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos. Iyon ang mensaheng dinala ni Jesus.

Ang Apostol Pablo ay nagturo tungkol sa Kaharian ng Diyos at ni Hesus:

At pumasok siya sa sinagoga at nangahas na nangaral nang tatlong buwan, na nagpapaliwanag at naghihikayat tungkol sa mga bagay ng kaharian ng Diyos. (Mga Gawa 19:8)

At sa katunayan, ngayon ay nalalaman ko na kayong lahat, sa gitna ninyo ako ay naglakbay na nangangaral ng kaharian ng Diyos. (Mga Gawa 20:25)

23 Nang magtalaga sila ng araw para sa kanya, marami ang dumating sa kaniyang tinutuluyan; at ipinaliwanag niya sa kanila at buong kaseryosong pinatotohanan ang kaharian ng Diyos, at hinihikayat sila tungkol kay Jesus mula sa Kautusan ni Moises at sa mga Propeta, mula umaga hanggang gabi. ... 31 ipinangangaral ang kaharian ng Diyos at nagtuturo ng mga bagay na may kinalaman sa Panginoong Jesucristo nang buong katapatan, at walang sumasaway sa kanya. (Mga Gawa 28:23,31)

Pansinin na ang Kaharian ng Diyos ay hindi lamang tungkol kay Hesus (bagaman Siya ay isang pangunahing bahagi nito), dahil itinuro rin ni Pablo si Hesus nang hiwalay sa kanyang pagtuturo tungkol sa Kaharian ng Diyos.

Tinawag din ito ni Pablo na ebanghelyo ng Diyos, ngunit iyon pa rin ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos:

... ipinangaral namin sa inyo ang ebanghelyo ng Diyos ... upang maglakad kayo nang karapat-dapat sa Diyos na tumatawag sa inyo sa kaniyang sariling kaharian at kaluwalhatian. (1 Tesalonica 2:9,12)

Tinawag din ito ni Pablo na ebanghelyo ni Cristo (Roma 1:16). Ang "mabuting balita" ni Jesus, ang mensaheng itinuro Niya.

Isipin na hindi ito basta ebanghelyo tungkol sa pagkatao ni Jesucristo o tungkol lamang sa personal na kaligtasan. Sinabi ni Pablo na ang ebanghelyo ni Cristo ay kinabibilangan ng pagsunod kay Jesus, ng Kanyang pagbabalik, at ng paghuhukom ng Diyos:

6... na suklian ng kapighatian ang mga nagpapahirap sa inyo, 7 at sa inyo namang mga pagod ay ipagkaloob ang kapahingahan na kalakip namin sa pagparito ng Panginoong Jesus mula sa langit, na kasama ang kaniyang makapangyarihang mga anghel, 8 sa naglalagablab na apoy, na maghihiganti sa mga hindi nakakakilala sa Dios, at sa mga hindi sumusunod sa ebanghelyo ng ating Panginoong Jesucristo.⁹ Ang mga ito ay parurusahan ng walang hanggang kapahamakan mula sa harapan ng Panginoon at mula sa kaluwalhatian ng kaniyang kapangyarihan,¹⁰ sa pagparito Niya, sa Araw na iyon, upang magkaroon ng kaluwalhatian sa kaniyang mga banal at upang kahanga-hanga sa lahat ng mga naniwala, sapagkat ang aming patotoo sa inyo ay pinaniwalaan. (2 Tesalonica 1:6-10)

Ipinapakita ng Bagong Tipan na ang kaharian ay isang bagay na matatanggap natin, hindi na ganap na pag-aari na natin ito ngayon:

²⁸ Tinatanggap natin ang isang kaharian na hindi matitinag. (Hebreo 12:28)

Maiintindihan natin at inaasahan na maging bahagi ng Kaharian ng Diyos ngayon, ngunit hindi pa tayo lubos na nakapasok dito.

Tinukoy mismo ni Pablo na hindi lubos na napapasok ang isang mortal na tao sa Kaharian ng Diyos, kundi nangyayari ito *pagkatapos* ng muling pagkabuhay:

⁵⁰ Ngayon, ito ang sinasabi ko, mga kapatid, na ang laman at dugo ay hindi makapagmamana ng kaharian ng Diyos; at ang kabulukan ay hindi magmamana ng kawalang-kabulukan.⁵¹ Narito, ipinapaalam ko sa inyo ang isang hiwaga: Hindi tayong lahat ay matutulog, kundi tayong lahat ay mababago—⁵² sa isang kisp-

mata, sa kislap ng mata, sa huling trumpeta. Sapagkat tutunog ang trumpeta, at ang mga patay ay muling mabubuhay na hindi nabubulok, at tayo naman ay mababago (1 Corinto 15:50-52)

Kaya't inuutusan kita sa harap ng Diyos at ng Panginoong Jesucristo, na siyang huhusga sa mga buhay at sa mga patay sa Kanyang pagparito at sa Kanyang kaharian.

(2 Timoteo 4:1)

Hindi lamang itinuro ni Pablo iyon, kundi itinuro rin niya na ibibigay ni Jesus ang Kaharian sa Diyos Ama:

²⁰ Ngunit ngayon ay nabuhay na si Cristo mula sa mga patay, at siya ang unang bunga ng mga nakatulog. ²¹ Sapagkat kung sa pamamagitan ng tao dumating ang kamatayan, sa pamamagitan din ng tao dumating ang muling pagkabuhay ng mga patay. ²² Sapagkat kung sa Adan namatay ang lahat, gayon din naman sa Cristo'y mabubuhay ang lahat. ²³ Ngunit ang bawat isa ay ayon sa kaniyang pagkakasunod-sunod: si Cristo ang unang bunga; pagkatapos, ang mga kay Cristo sa kaniyang pagparito. ²⁴ Pagkatapos ay ang wakas, pagyayari Niya ang kaharian sa Dios na Ama, pagkatapos Niyang lipulin ang lahat ng pamumuno at lahat ng kapangyarihan at kapuwersaan. ²⁵ Sapagkat kailangan Siyang maghari hanggang sa mailagay Niya ang lahat ng mga kaaway sa silong ng Kaniyang mga paa. (1 Corinto 15:20-25)

Nagturo rin si Pablo na ang mga di-matuwid (mga lumalabag sa mga utos) ay hindi magmamana ng Kaharian ng Diyos:

9 Hindi ninyo ba alam na ang mga malupit ay hindi magmamana ng kaharian ng Diyos? Huwag kayong magpapaniwalala. Ni ang mga malalaswa, ni ang mga mapag-idolo, ni ang mga mangingikil, ni ang mga homoseksual, ni ang mga sodomita, 10 ni ang mga magnanakaw, ni ang mga makasarili, ni ang mga lasing, ni ang mga mapang-insulto, ni ang mga mapang-agaw ay magmamana ng kaharian ng Diyos. (1 Corinto 6:9-10)

¹⁹ Ngayon, ang mga gawa ng laman ay hayag: pakikiapid, kahalayan, karumihan, kalaswaan, ²⁰ idolatriya, salamangka, poot, pagtatalo, selos, pagsabog ng galit, makasariling ambisyon, pagkakabahagi-bahagi, heresiya, ²¹ inggit, pagpatay, paglalasing, salu-salo, at mga katulad nito; na sinasabi ko sa inyo nang una, gaya ng sinabi ko na rin sa inyo noon, na ang mga gumagawa ng gayong mga bagay ay hindi magmana ng kaharian ng Dios. (Galacia 5:19-21)

Alam ninyo na dahil dito, walang mangangalunya, maruming tao, o masakim na tao, na sumasamba sa diyus-diyosan, ang may mana sa kaharian ni Cristo at ng Diyos. (Mga Taga-Efeso 5:5)

May pamantayan ang Diyos at hinihiling Niya ang pagsisipi sa kasalanan upang makapasok sa Kanyang kaharian. Kinakailangan ang pagsunod sa Diyos upang matanggap ang Banal na Espiritu at makamit ang kaligtasan:

²⁹ ...Sinabi ni Pedro at ng mga apostol, "Mas nararapat naming sundin ang Diyos kaysa sa mga tao. ... ³²At kami ang mga saksi Niya sa mga bagay na ito, gayundin ang Banal na Espiritu na ibinigay ng Diyos sa mga sumusunod sa Kanya." (Mga Gawa 5:29,32, AFB)

5 Si Cristo ... 8 bagaman Siya ay Anak, ay natuto ng pagsunod sa pamamagitan ng mga bagay na Kanyang tiniis. 9 At nang Siya ay maging perpekto, Siya ang naging may-akda ng walang hanggang kaligtasan sa lahat ng sumusunod sa Kanya, (Hebreo 5:5,8-9)

Binalaan ni Apostol Pablo na may ilan na hindi magtuturo na ang ebanghelyo ni Jesus ang sagot, kundi tinatanggap ang ibang paraan:

³ Sumainyo nawa ang biyaya at kapayapaan mula sa Dios na Ama at sa ating Panginoong Jesucristo, ⁴ na ibinigay ang Kaniyang sarili dahil sa ating mga kasalanan, upang ilitas tayo sa kasalukuyang masamang panahon, ayon sa kalooban ng ating Dios at Ama, ⁵ na sa Kaniya ang kaluwalhatian magpakailanman. Amen. 6 Nagtataka ako kung bakit kayong lumilipat agad sa iba na inanyaya sa inyo sa biyaya ni Cristo, sa isang di-kaibang ebanghelyo, 7 na hindi naman tunay na iba; kundi may ilang nagpapahirap sa inyo at nais nilang

baluktutin ang ebanghelyo ni Cristo. ⁸ Ngunit kahit kami, o isang anghel man mula sa langit, ang mangaral sa inyo ng ebanghelyong iba kaysa sa ipinangaral namin sa inyo, sumpain siya nawa. ⁹ Kung paanong sinabi na namin noon, gayon din ngayon ay sinasabi ko muli: Kung ang sinuman ay mangaral sa inyo ng ebanghelyong iba kaysa sa inyong tinanggap, sumpain siya nawa. (Galacia 1:3-9)

Ngunit natatakot ako, baka sa anumang paraan, gaya ng paglinlang ni ahas kay Eva sa pamamagitan ng kanyang tuso, mapaligaw din ang inyong isipan mula sa kasimplihan na nasa kay Cristo. Sapagkat kung ang dumarating ay mangaral ng ibang Jesus na hindi namin ipinangaral, o kung tatanggap kayo ng ibang espiritu na hindi ninyo tinanggap, o ibang ebanghelyo na hindi ninyo tinanggap, matiis pa nga ninyo siya! (2 Corinto 11:3-4)

Ano nga ba ang "iba" at "iba-iba," na sa katunayan ay maling ebanghelyo?

Ang huwad na ebanghelyo ay may iba't ibang bahagi.

Sa pangkalahatan, ang huwad na ebanghelyo ay ang paniniwala na hindi mo kailangang talagang sumunod sa Diyos at magsikap na mabuhay ayon sa Kanyang paraan habang inaangkin mong kilala mo Siya (cf. Mateo 7:21-23). Karaniwang makasarili ang oryentasyon nito.

Nilinlang ng ahas si Eba upang matukso sa isang huwad na ebanghelyo halos 6000 taon na ang nakalipas (Genesis 3)—at mula noon ay naniwala ang mga tao na mas marunong sila kaysa sa Diyos at dapat silang magpasya para sa mabuti at masama para sa kanilang sarili. Oo, pagkatapos dumating si Jesus, madalas na iniuugnay ang Kanyang pangalan sa iba't ibang huwad na ebanghelyo—at ito ay nagpapatuloy at magpapatuloy hanggang sa panahon ng huling Antikristo.

Noong panahon ni Apostol Pablo, ang huwad na ebanghelyo ay isang Gnostik/mistikong halo ng katotohanan at kamalian. Naniniwala ang mga Gnostiko na ang espesyal na kaalaman ang kailangan upang makamit ang espirituwal na pananaw, kabilang ang kaligtasan. Karaniwang pinaniniwalaan ng mga Gnostiko na walang partikular na kahalagahan ang ginagawa ng laman at tutol sila sa pagsunod sa Diyos sa mga bagay tulad

ng ikapitong-araw na Sabado. Isa sa mga ganitong huwad na pinuno si Simon Magus, na pinagalatan at binalaan ni Apostol Pedro (Mga Gawa 8:18-21).

Ngunit hindi ito madali

Ipinapakita ng Bagong Tipan na itinuro ni Felipe ang Kaharian ng Diyos:

⁵ Pagkatapos ay bumaba si Felipe sa lungsod ng Samaria at ipinangaral sa kanila si Cristo. ... ¹² naniniwala sila kay Felipe nang ipinangaral niya ang mga bagay na tungkol sa kaharian ng Diyos ... (Mga Gawa 8:5,12)

Gayunpaman, itinuro ni Jesus, ni Pablo, at ng mga disipulo na hindi madaling makapasok sa Kaharian ng Diyos:

²⁴ At nang makita ni Jesus na siya'y lubos na nalungkot, sinabi niya, "Kay hirap pumasok sa kaharian ng Diyos para sa mga mayayaman!

²⁵ Sapagkat mas madali pang dumaan ang kamelyo sa butas ng karayom kaysa sa isang mayaman na pumasok sa kaharian ng Diyos."

At sinabi ng mga nakarinig, "Sino nga ba ang maliligtas?"

²⁷ Ngunit sinabi Niya, "Ang mga bagay na imposible sa tao ay posible sa Diyos." (Lucas 18:24-27)

²² "Kailangang tayo'y dumaan sa maraming kapighatian upang makapasok sa kaharian ng Diyos." (Mga Gawa 14:22)

³ May utang kami na pasalamatan ang Diyos sa inyo, mga kapatid, sapagkat karapat-dapat nga, dahil ang inyong pananampalataya ay lalong lumalago at ang pag-ibig ng bawat isa sa inyo ay sumasagana sa isa't isa, ⁴ kaya't kami mismo ay ipinagmamalaki kayo sa mga iglesia ng Diyos dahil sa inyong pagtitiis at pananampalataya sa lahat ng pag-uusig at kapighatian na inyong tinitii, ⁵ na siyang malinaw na patunay ng matuwid na paghatol ng Diyos, upang kayo'y mabilang na karapat-dapat sa kaharian ng Diyos, na dahil dito'y naghihirap din kayo; ⁶ sapagkat makatarungan sa Diyos na

ipagkaloob ng kapighatian sa mga nagpapahirap sa inyo, ⁷ at sa inyo namang naghihirap ay magbigay ng kapahingahan na kasama namin sa paghahayag ng Panginoong Jesus mula sa langit, na kasama ang kaniyang makapangyarihang mga anghel, (2 Tesalonica 1:3-7)

Dahil sa mga kahirapan sa panahong ito, iilan lamang ang tinawag at pinili sa kapanahong ito upang maging bahagi nito (Mateo 22:1-14; Juan 6:44; Hebreo 6:4-6). Ang iba ay tatawagin pa mamaya, gaya ng ipinapakita ng Bibliya na ang mga "nagkamali sa espiritu ay darating sa pagkaunawa, at ang mga nagreklamo ay matututo ng doktrina" (Isaias 29:24).

Itinuro ni Apostol Pedro na ang kaharian ay walang hanggan, at na ang ebanghelyo ng Diyos ay dapat masigasig na sundin, kung hindi ay magkakaroon ng paghuhukom:

10 Kaya, mga kapatid, magpakapagal kayo lalo pa upang patibayin ang inyong panawagan at halalan; sapagkat kung gagawin ninyo ang mga ito, hindi kayo kailanman matitisod; 11 sapagkat sa ganoong paraan ay magkakaloob sa inyo nang sagana ng pagpasok sa walang hanggang kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo. (2 Pedro 1:10-11)

17 Sapagkat dumating na ang panahon na magsisimula ang paghuhukom sa bahay ng Diyos; at kung sa atin pa lamang ito unang magsisimula, ano na nga kaya ang magiging wakas ng mga hindi tumatalima sa ebanghelyo ng Diyos? (1 Pedro 4:17)

Ang Huling mga Aklat ng Bibliya at ang Kaharian

Itinuturo ng Bibliya na "ang Diyos ay pag-ibig" (1 Juan 4:8,16) at si Jesus ay Diyos (Juan 1:1,14)—ang Kaharian ng Diyos ay magkakaroon ng isang Hari na pag-ibig at ang mga batas Niya ay sumusuporta sa pag-ibig, hindi sa poot (tingnan ang Pahayag 22:14-15).

Ipinapakita rin ng Bibliya na magpapadala ang Diyos ng isang anghel na magpapahayag ng walang hanggang ebanghelyo ng kaharian ng Diyos (Pahayag 14:6-7) at pagkatapos ay isa pang anghel upang ituro na sa kabila ng pagiging dakila, bumabagsak ang Babilonia (Pahayag 14:8-9). Ang mga

mensaheng ito ay magiging mga supernatural na kumpirmasyon ng ebanghelyo na dati nang natanggap ng mundo bilang saksi at magiging salik para sa "malaking karamihan" na lumalapit sa Diyos sa panahon ng wakas (Pahayag 7:9-14). Hindi tulad ng huling kapangyarihang Babilonyo na uusbong at mababagsak (tingnan Pahayag 18:1-18), ang huling yugto ng kaharian ng Diyos ay magtatagal magpakailanman:

At nang magsiwalâ ang ikapitong anghel, may malalakas na tinig sa langit na nagsasabi, "Ang mga kaharian ng mundong ito ay naging kaharian na ng ating Panginoon at ng kaniyang Cristo, at siya'y maghahari magpakailanman!" (Pahayag 11:15)

Hahari si Jesus sa kaharian! At inihahayag ng Bibliya ang dalawa sa Kanyang mga titulo:

At nasa Kanyang balabal at sa Kanyang hita ay may nakasulat na pangalan: HARI NG MGA HARI AT PANGINOON NG MGA PANGINOON. (Pahayag 19:16)

Ngunit si Jesus lang ba ang maghahari? Pansinin ang talatang ito:

⁴ At nakita ko ang mga trono, at sila'y nakaupo rito, at ipinagkatiwala sa kanila ang paghuhukom. Pagkatapos ay nakita ko ang mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa kanilang patotoo kay Jesus at sa salita ng Dios; na hindi sumamba sa hayop o sa larawan nito, at hindi tumanggap ng tanda sa kanilang noo o sa kanilang mga kamay. At nabuhay sila at namahala kay Cristo sa loob ng isang libong taon . . . Mapalad at banal ang may bahagi sa unang pagkabuhay na mag-uli. Ang ikalawang kamatayan ay wala nang kapangyarihan sa kanila, kundi magiging mga pari sila ng Dios at ni Cristo, at mamamahalang kasama Niya sa loob ng isang libong taon. (Pahayag 20:4,6)

Ang mga tunay na Kristiyano ay muling mabubuhay upang maghari kasama si Cristo sa loob ng isang libong taon! Ang kaharian ay magtatagal magpakailanman (Pahayag 11:15), ngunit ang paghahari kasama ang mga unang banal na nabuhay muli na binanggit sa Pahayag 20:6 ay para lamang sa isang libong taon. Kaya tinawag ko ito kanina bilang unang yugto ng

kaharian—ang pisikal, milenyal na yugto, na taliwas sa huling, mas espiritwal na yugto.

Ilang mga pangyayari ang nakalista sa Aklat ng Pahayag na magaganap sa pagitan ng milenyal na yugto at ng huling yugto ng Kaharian ng Diyos:

⁷ At pagkatapos na mapasa ang isang libong taon, pakakawalan si Satanas mula sa kanyang bilangguan ⁸ at lalabas upang linlangin ang mga bansa sa apat na sulok ng lupa, sina Gog at Magog, upang tipunin sila para sa digmaan, na ang bilang nila ay kasingdami ng buhangin ng dagat. ... ¹¹ Pagkatapos ay nakita ko ang isang malaking maputing trono at Siya na nakaupo rito, na sa harap Niya ay tumakas ang lupa at ang langit; at hindi na sila nasumpungan ng kinalalagyan. ¹² At nakita ko ang mga patay, malaki at maliit, na nakatayo sa harap ng Dios, at binuksan ang mga aklat. At binuksan ang ibang aklat, na siyang Aklat ng Buhay. At hinatulan ang mga patay ayon sa kanilang mga gawa, ayon sa mga bagay na nasulat sa mga aklat. ¹³ Ibinigay ng dagat ang mga patay na nasa dito, at ibinigay ng kamatayan at impierno ang mga patay na nasa kanila. At hinatulan ang bawat isa ayon sa kanilang mga gawa. ¹⁴ Pagkatapos ay hinagis ang Kamatayan at ang Hades sa lawa ng apoy. Ito ang ikalawang kamatayan. ¹⁵ At ang sinumang hindi nakasulat sa Aklat ng Buhay ay hinagis sa lawa ng apoy. (Pahayag 20:7-8, 11-15)

Ipinapakita ng Aklat ng Pahayag na magkakaroon ng susunod na yugto ng kaharian na darating pagkatapos ng isang libong taong paghahari at pagkatapos ng ikalawang kamatayan ng mga tuluyang tumatanggi sa pagsisisi at sa mga daan ng Diyos:

¹ At nakita ko ang isang bagong langit at isang bagong lupa, sapagkat ang dating langit at ang dating lupa ay nawala na. At wala nang dagat. ² Pagkatapos, nakita ko, si Juan, ang banal na lunsod, ang Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Diyos, na inihanda na parang nobyang pinalamutian para sa kanyang asawa. ³ At narinig ko ang isang malakas na tinig mula sa langit na nagsasabi, "Narito, ang tabernakulo ng Diyos ay nasa mga tao, at maninirahan Siya kasama nila, at sila ang magiging bayan Niya. Ang

Diyos Mismo ang sasama sa kanila at magiging Diyos nila. ⁴ At papahirin ng Dios ang bawat luha sa kanilang mga mata; at hindi na magkakaroon ng kamatayan, ni pagluluksa, ni daing. Hindi na magkakaroon ng sakit, sapagkat ang mga dating bagay ay lumipas na." (Pahayag 21:1-4)

1 At ipinakita niya sa akin ang isang dalisay na ilog ng tubig ng buhay, na maliwanag na parang kristal, na nagmumula sa trono ng Diyos at ng Kordero. 2 Sa gitna ng daan nito, at sa magkabilang gilid ng ilog, ay ang puno ng buhay, na nagbubunga ng labindalawang bunga, na ang bawat buwan ay nagbubunga ng kaniyang bunga. Ang mga dahon ng puno ay para sa paggaling ng mga bansa. ³ At hindi na magkakaroon ng sumpa pa; kundi ang trono ng Diyos at ng Kordero ay naroroon, at sasamba sa Kanya ang Kanyang mga lingkod. ⁴ Makikita nila ang Kaniyang mukha, at ang Kaniyang pangalan ay makasulat sa kanilang mga noo. ⁵ Doon ay hindi na magkakaroon ng gabi: Hindi na nila kailangan ng sulo o ng liwanag ng araw, sapagkat binibigyan sila ng liwanag ng Panginoong Dios. At maghahari sila magpakailanman kailanman. (Pahayag 22:1-5)

Pansinin na ang paghahari na ito, na *pagkatapos* ng isang libong taon, ay kinabibilangan ng mga lingkod ng Diyos at magtatagal magpakailanman. Ang Banal na Lungsod, na inihanda sa langit, ay lulisanin ang langit at bababa sa lupa. Ito ang simula ng huling yugto ng Kaharian ng Diyos. Isang panahon ng WALANG MULING SAKIT O PAGHIHIRAP!

Ang mga mapagkumbaba ay magmamana ng lupa (Mateo 5:5) at ng lahat ng bagay (Pahayag 21:7). Ang lupa, kasama ang Banal na Lungsod na magiging nasa ibabaw nito, ay magiging mas mabuti dahil ipatutupad ang mga daan ng Diyos. Tandaan na:

Ang pamamahala at kapayapaan Niya ay walang katapusan.

Malinaw na magkakaroon ng paglago pagkatapos magsimula ang huling yugto ng Kaharian ng Diyos dahil susunod ang lahat sa pamahalaan ng Diyos.

Ito ay magiging isang napakadakila at maringal na panahon:

⁹ Ngunit, gaya ng nasusulat: "Hindi nakita ng mata, ni narinig ng tainga, at hindi rin pumasok sa puso ng tao ang mga bagay na inihanda ng Diyos para sa mga umiibig sa Kanya." ¹⁰ Ngunit ipinahayag ng Diyos sa atin ang mga ito sa pamamagitan ng Kanyang Espiritu. (1 Corinto 2:9-10)

Panahon ito ng pag-ibig, kagalakan, at walang hanggang kaaliwan. Magiging kamangha-mangha ito! Gagawing lubos na mas mabuti ng Kaharian ng Diyos ang walang hanggan. Hindi mo ba nais maging bahagi nito?

5. Ang mga sanggunian sa labas ng Bagong Tipan ay nagturo tungkol sa Kaharian ng Diyos.

Iniisip ba ng mga unang propesora ni Cristo na dapat nilang ipangaral ang ebanghelyo ng isang literal na Kaharian ng Diyos?

Oo.

Noong maraming taon na ang nakalipas, sa isang lektura na ibinigay ni Propesor Bart Ehrman ng Unibersidad ng North Carolina, paulit-ulit at tama niyang binigyang-diin na hindi tulad ng karamihan sa mga nagpapahayag na Kristiyano ngayon, ipinangaral nina Hesus at ng Kanyang mga unang tagasunod ang Kaharian ng Diyos. Bagaman ang pangkalahatang pagkaunawa ni Dr. Ehrman sa Kristiyanismo ay lubhang naiiba sa pananampalataya ng *Continuing Church of God*, sasang-ayon kami na ang ebanghelyo ng kaharian ang mismong ipinangaral ni Hesus at pinaniniwalaan ng Kanyang mga tagasunod. Sasang-ayon din kami na marami sa mga nagpapahayag ng pagiging Kristiyano ngayon ang hindi iyon nauunawaan.

Ang Pinakamatandang Napanatiling Kasulatan at Sermon Pagkatapos ng Bagong Tipan

Ang Kaharian ng Diyos ay isang mahalagang bahagi ng inaangking "pinakamatandang kumpletong sermon na Kristiyano na nakaligtas" (Holmes M.W. *Ancient Christian Sermon. Ang Mga Apostolikong Ama: Mga Tekstong Griyego at mga Salin sa Ingles*, ika-2 edisyon. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Ang *Matuang Sermon na Kristiyano* na ito ay naglalaman ng mga pahayag tungkol sa kaharian:

5:5 Higit pa rito, mga kapatid, alam ninyo na ang pananatili natin sa mundong laman ay walang kabuluhan at panandalian, ngunit ang pangako ni Cristo ay dakila at kamangha-mangha: kapahingahan sa darating na kaharian at buhay na walang hanggan.

Ipinapakita ng nabanggit na pahayag na ang kaharian ay hindi pa ngayon, kundi darating at magiging walang hanggan. Higit pa rito, sinasabi ng sinaunang sermon na ito:

^{6:9} Ngayon, kung ang mga ganitong matuwid na tao ay hindi makapagligtas sa kanilang mga anak sa pamamagitan ng kanilang sariling matuwid na gawa, anong katiyakan ang mayroon tayo na makapasok sa kaharian ng Diyos kung hindi natin mapananatiling dalisay at walang dungis ang ating binyag? O sino ang magiging tagapagtanggol natin, kung hindi tayo matagpuang may banal at matuwid na mga gawa? ^{9:6} Kaya't magmahalan tayo sa isa't isa, upang makapasok tayong lahat sa kaharian ng Diyos. ^{11:7} Kaya, kung nalalaman natin ang mabuti sa paningin ng Diyos, makapasok tayo sa kaniyang kaharian at matatanggap ang mga pangakong "hindi pa narinig ng tainga, ni nakita ng mata, ni naisip ng puso ng tao."

^{12:1} Kaya't maghintay tayo, oras-oras, para sa kaharian ng Diyos nang may pag-ibig at katuwiran, sapagkat hindi natin alam ang araw ng pagparito ng Diyos. ^{12:6} Sinasabi niya, darating ang kaharian ng aking Ama.

Ipinapakita ng mga nabanggit na pahayag na kinakailangan ang pag-ibig sa pamamagitan ng wastong pamumuhay, na hindi pa rin tayo nakapasok sa Kaharian ng Diyos, at na ito ay magaganap pagkatapos ng araw ng pagpapakita ng Diyos—ibig sabihin, pagkatapos bumalik muli si Jesus. Ito ang kaharian ng Ama at hindi lamang si Jesus ang kaharian.

Kawili-wili na ang pinakamatandang tila Kristiyanong sermon na pinayagan ng Diyos na makaligtas ay nagtuturo ng iisang Kaharian ng Diyos na itinuturo ng Bagong Tipan at ng *Patuloy na Simbahan* ng Diyos ngayon (posible na ito ay nagmula sa isang tunay na Simbahan ng Diyos, ngunit ang aking limitadong kaalaman sa Griyego ay humahadlang sa akin na makapagbigay ng mas tiyak na pahayag).

Mga Pinuno ng Simbahan sa Ikalawang Siglo at ang Ebanghelyo ng Kaharian

Dapat tandaan sa unang siglo na si Papias, na nakarinig kay Juan at kaibigan ni Polikarpo at itinuturing na santo ng mga Romano Katoliko, ay nagturo ng milenyal na kaharian. Itinala ni Eusebio na si Papias ay nagturo:

... magkakaroon ng isang milenyo pagkatapos ng muling pagkabuhay ng mga patay, kung kailan itatatag ang personal na paghahari ni Cristo sa mundong ito. (Mga Piraso ni Papias, VI. Tingnan din si Eusebio, Kasaysayan ng Simbahan, Aklat 3, XXXIX, 12)

Nagturo si Papias na ito ay magiging panahon ng malaking kasaganaan:

Sa ganoong paraan, [Sinabi Niya] na ang isang butil ng trigo ay magbubunga ng sampu

libong tainga, at ang bawat tainga ay magkakaroon ng sampung libong butil, at ang bawat butil ay magbubunga ng sampung libra ng malinaw, dalisay, at pinong harina; at ang mga mansanas, at mga buto, at damo ay magbubunga sa katulad na sukat; at ang lahat ng mga hayop, na kumakain noon lamang ng mga produkto ng lupa, ay magiging mapayapa at magkasundo, at lubusang masunurin sa tao." [May patotoo sa mga bagay na ito sa kasulatan mula kay Papias, isang matandang tao, na tagapakinig kay Juan at kaibigan ni Policarpo, sa ika-apat sa kaniyang mga aklat; sapagkat limang aklat ang sinulat niya...] (Mga Piraso ni Papias, IV)

Ang post na Bagong Tipan *Liham sa mga taga-Corinto* ay nagsasaad:

^{42:1-3} Tinatanggap ng mga Apostol ang Ebanghelyo para sa atin mula sa Panginoong Jesucristo; si Jesucristo ay ipinadala ng Diyos. Kaya nga, si Cristo ay mula sa Diyos, at ang mga Apostol ay mula kay Cristo. Pareho silang nagmula sa kalooban ng Diyos ayon sa itinakdang kaayusan. Kaya't matapos silang makatanggap ng tungkulin at magkaroon ng lubos na katiyakan sa pamamagitan ng pagkabuhay na mag-uli ng ating Panginoong Jesucristo at makumpirma sa salita ng Dios na may buong katiyakan ng Espiritu Santo, sila'y lumabas na may mabuting balita na ang kaharian ng Dios ay malalapit na.

Si Polikarpo ng Smyrna ay isang maagang lider Kristiyano, na isa ring alagad ni Juan, ang huling orihinal na apostol na namatay. Si Polikarpo (c. 120–135 A.D.) ay nagturo:

Mapalad ang mga mahihirap at ang mga inuusig dahil sa katuwiran, sapagkat sa kanila ang kaharian ng Diyos. (Polycarp. Liham sa mga taga-Filipos, Kabanata II. Mula sa *Ante-Nicene Fathers, Tomo 1* na inedit nina Alexander Roberts at James Donaldson. American Edition, 1885)

Alam nga natin na "hindi pinagkakatuwaan ang Diyos," kaya't nararapat tayong lumakad nang karapat-dapat sa Kaniyang utos at kaluwalhatian ... Sapagkat mabuti na putulin sila sa mga pagnanasa na nasa mundo, dahil "ang bawat pagnanasa ay nakikipaglaban sa espiritu"; at "ni ang mga mangingiyak, ni ang mga malalambing, ni ang mga nagpapahamak sa kanilang sarili sa pakikipagtalik sa kapuwa, ay hindi magmamana ng kaharian ng Diyos," gayundin ang mga gumagawa ng mga bagay na hindi naaangkop at hindi karapat-dapat. (ibid, Kabanata V)

Kaya't paglingkuran natin Siya nang may takot at buong paggalang, gaya ng iniutos Niya sa atin, at gaya ng mga apostol na nangaral sa atin ng Ebanghelyo, at ng mga propeta na maagang nagpahayag ng pagdating ng Panginoon. (ibid, Kabanata VI)

Tulad ng iba sa Bagong Tipan, itinuro ni Polikarpo na ang mga matuwid, hindi ang mga lumalabag sa mga utos, ang magmamana ng Kaharian ng Diyos.

Ang sumusunod ay sinasabing itinuro rin ni Polikarpo:

At sa sumunod na Sabado ay sinabi niya: 'Pakinggan ninyo ang aking panawagan, minamahal na mga anak ng Diyos. Inutusan ko kayo nang naroroon ang mga obispo, at ngayon ay muling hinihikayat ko kayong lahat na lumakad nang may disente at karapat-dapat sa daan ng Panginoon... Magbantay kayo, at muli, maging handa kayo; huwag pabigatin ang inyong mga puso, ang bagong utos tungkol sa pagmamahalan sa isa't isa, ang biglaang

pagparito Niya na gaya ng kidlat, ang dakilang paghuhukom sa pamamagitan ng apoy, ang buhay na walang hanggan, ang Kanyang walang kamatayang kaharian. At ang lahat ng mga bagay na itinuro ng Diyos ay inyong nalalaman, kapag inyong pinag-aaralan ang mga banal na Kasulatan, inyong ukitin sa pamamagitan ng panulat ng Banal na Espiritu sa inyong mga puso, upang ang mga utos ay manatili sa inyo nang hindi mapapawi.' (Buhay ni Policarpo, Kabanata 24. J. B. Lightfoot, *The Apostolic Fathers*, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Si Melito ng Sardis, na isang pinuno ng Simbahan ng Diyos noong mga 170 A.D., ay nagturo:

Sapagkat ang batas na inilabas sa ebanghelyo—ang luma sa bago, kapwa lumalabas nang magkasabay mula sa Sion at Jerusalem; at ang utos na inilabas sa biyaya, at ang uri sa natapos na produkto, at ang korderong lalaki sa Anak, at ang tupa sa isang tao, at ang tao sa Diyos ...

Ngunit ang ebanghelyo ay naging paliwanag ng batas at ng

katuparan, habang ang simbahan ay naging bodega ng katotohanan...

Siya ang nagligtas sa atin mula sa pagkaalipin tungo sa kalayaan, mula sa kadiliman tungo sa liwanag, mula sa kamatayan tungo sa buhay, mula sa tiraniya tungo sa isang walang hanggang kaharian. (Melito. Homiliya sa Paskwa. Talata 7, 40, 68. Salin mula sa Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Kaya't ang Kaharian ng Diyos ay kilala bilang isang bagay na walang hanggan, hindi lamang ang kasalukuyang Simbahang Kristiyano o Romano Katoliko, at kasama ang batas ng Diyos.

Isa pang sulat mula sa kalagitnaan hanggang huling bahagi ng ikalawang siglo ang naghihikayat sa mga tao na tumingin sa kaharian:

Kaya't huwag na kayong magkunwari o lumingon pa likod, kundi kusang lumapit sa Ebanghelyo ng kaharian ng Diyos.

Higit pa rito, bagaman tila hindi ito isinulat ng isang tao mula sa tunay na simbahan, ang sulat na isinulat sa kalagitnaan ng ikalawang siglo na pinamagatang *Ang Pastol ni Hermas* sa pagsasalin nina Roberts at Donaldson ay gumagamit ng pariralang "kaharian ng Diyos" nang labing-apat na beses.

Ang mga tunay na Kristiyano, at maging marami na nagpapahayag lamang ng kanilang pananampalataya kay Kristo, ay may alam tungkol sa Kaharian ng Diyos noong ikalawang siglo.

Kahit ang santo ng Simbahang Romano Katoliko at ng Silangang Ortodoks na si Irenaeus ay nauunawaan na pagkatapos ng muling pagkabuhay, ang mga Kristiyano ay papasok sa Kaharian ng Diyos. Tingnan kung ano ang isinulat niya, mga taong 180 A.D.:

Sapagkat ganito ang kalagayan ng mga naniwala, sapagkat sa kanila'y patuloy na naninirahan ang Banal na Espiritu, na ibinigay Niya sa pamamagitan ng binyag, at pinananatili ng tumatanggap, kung siya'y lumalakad sa katotohanan, kabanalan, katuwiran, at matiyagang pagtitiis. Sapagkat ang kaluluwang ito ay muling nabubuhay sa mga naniwala, tinatanggap muli ng katawan ang kaluluwa, at kasama nito, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng Banal na Espiritu, ay binabangon at pumapasok sa kaharian ng Diyos. (Irenaeus, San, Obispo ng Lyon. Isinalin mula sa Armenian ni Armitage Robinson. Ang Pamatunay ng Apostolikong Pagsusugo, Kabanata 42. Wells, Somerset, Okt. 1879. Tulad ng inilathala sa SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Nagturo si Teofilo ng Antioquia:

Binabanggit ko lamang ang Kanyang kabutihan; kung tatawagin ko Siyang Kaharian, binabanggit ko lamang ang Kanyang kaluwalhatian ... Sapagkat kung ginawa Niya siyang imortal mula pa sa simula, ginawa Niya siyang Diyos. ... Kaya, hindi Niya siya

ginawang imortal, ni mortal man, kundi, gaya ng nasabi na natin sa itaas, may kakayahang maging alinman sa dalawa; upang kung siya'y maglayon sa mga bagay ng kawalang-kamatayan, sa pamamagitan ng pagsunod sa utos ng Diyos, siya'y makatanggap bilang gantimpala mula sa Kaniya ng kawalang-kamatayan, at siya'y magiging Diyos. (Theophilus, Sa Autolykus, 1:3, 2:27)

Ang santo ng Simbahang Romano Katoliko na si Hippolytus, noong unang bahagi ng ikatlong siglo, ay sumulat:

At tatanggapin ninyo ang kaharian ng langit, kayo na, habang nanirahan sa buhay na ito, ay nakakilala sa Hari ng Langit. At kayo ay magiging kasama ng Diyos, at kapwa tagapagmana kay Cristo, hindi na alipin ng mga pagnanasa o damdamin, at hindi na muling lulupig ng karamdaman. Sapagkat ikaw ay naging Diyos: ang anumang pagdurusa na tiniis mo noong ikaw ay tao pa ay ibinigay Niya sa iyo, sapagkat ikaw ay gawa sa mortal na luad; ngunit ang anumang bagay na naaayon sa Diyos na ipagkaloob, ipinangako ng Diyos na ibibigay sa iyo, sapagkat ikaw ay pinadiyos at ipinanganak tungo sa kawalang-kamatayan. (Hippolytus. Pagtutol sa Lahat ng Heresiya, Aklat X, Kabanata 30)

Ang layunin para sa mga tao ay maging mga diyos (bilang literal na mga anak ng Diyos, cf. Awit 82:6) sa darating na Kaharian ng Diyos.

Ang nalalapit na Kaharian ng Diyos ay isang pagtuturo ng orihinal na unibersal na simbahan (tingnan din ang aming libreng eBook, na makukuha sa ccog.org, na may pamagat na [Mga Paniniwala ng Orihinal na Simbahang Katolika: Maaari bang magkaroon ng patuloy na apostolikong suksesyon ang isang natitirang grupo?](#)).

Mga Problema sa Ikalawa at Ikatlong Siglo

Sa kabila ng malawakang pagtanggap sa kaharian, noong ikalawang siglo ay sumulpot ang isang anti-batas na apostatang pinuno na si Marcion. Itinuro ni Marcion ang pagtutol sa batas ng Diyos, sa Sabado, at sa literal na Kaharian ng Diyos. Bagaman kinondena siya ni Polikarpo at ng iba pa,

nakipag-ugnayan siya sa Simbahan ng Roma nang matagal na panahon at tila malaki ang naging impluwensiya niya sa Simbahang Romano.

Sa ikalawa at ikatlong siglo, ang mga alegorista ay nagkakaroon ng katanyagan sa Alexandria (Ehipto). Marami sa kanila ang tutol sa doktrina ng literal na kaharian ng Diyos. Pansinin ang ulat tungkol sa ilan sa mga alegoristang iyon:

Si Dionysius ay ipinanganak sa isang maharlika at mayamang pamilyang pagano sa Alexandria, at pinag-aralan ang kanilang pilosopiya. Iniwan niya ang mga paaralang pagano upang maging mag-aaral ni Origen, na siya namang pumalit sa pamumuno ng katheketikal na paaralan ng Alexandria...

Clement, Origen, at ang paaralang Gnostiko ay nagkakalat ng katiwalian sa mga doktrina ng banal na orakulo sa pamamagitan ng kanilang malikhaing at alegorikal na interpretasyon... nakuha nila para sa kanilang sarili ang pangalang "Alegorista." Si Nepos ay lantaran na lumaban sa mga Alegorista, at iginiit na magkakaroon ng paghahari ni Cristo sa lupa...

Dionysius ay nagtalo sa mga tagasunod ni Nepos, at ayon sa kaniyang salaysay... "ganitong kalagayan ng mga bagay na umiiral ngayon sa kaharian ng Diyos." Ito ang unang pagbanggit sa pag-iral ng kaharian ng Diyos sa kasalukuyang kalagayan ng mga simbahan...

Pinuna ni Nepos ang kanilang pagkakamali, na ipinakita na ang kaharian ng langit ay hindi alegorikal, kundi ang literal na darating na kaharian ng ating Panginoon sa muling pagkabuhay tungo sa buhay na walang hanggan...

Kaya ang ideya ng pagdating ng kaharian sa kasalukuyang kalagayan ng mga bagay ay naisip at ipinahayag sa Gnostikong paaralan ng mga Allegorista sa Ehipto, A.D. 200 hanggang 250, isang buong siglo bago ituring na mga nasa trono ang mga obispo ng imperyo... Naisip ni Clemente ang ideya ng kaharian ng Diyos bilang isang estado ng tunay na kaalamang pangkaisipan tungkol sa Diyos. Inilatag naman ito ni Origen bilang isang

espiritwal na kahulugan na nakatago sa simpleng letra ng mga Kasulatan. (Ward, Henry Dana. Ang Ebanghelyo ng Kaharian: Isang Kaharian na Hindi Nasa Mundong Ito; Hindi sa Mundong Ito; Kundi Darating sa Langit na Bansa, ng Pagkabuhay Mula sa mga Patay at ng Pagbabalik ng Lahat ng Bagay. Inilathala ng Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125) Kaya, habang itinaturo ni Obispo Nepos ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos, sinubukan ng mga alegorista na bumuo ng isang maling, hindi gaanong literal na pagkaunawa rito. Sinubukan din ni Obispo Apollinaris ng Hierapolis na labanan ang mga kamalian ng mga alegorista sa halos parehong panahon. Ang mga tunay na nasa Simbahan ng Diyos ay nanindigan para sa katotohanan ng literal na Kaharian ng Diyos sa buong kasaysayan.

Itinuro ni Herbert W. Armstrong ang Ebanghelyo ng Kaharian, at iba pa

Sa ika-20 siglo, ang yumaong si Herbert W. Armstrong, ang unang pinuno ng makabagong Panahong Philadelphian ng Simbahan ng Diyos (Pahayag 3:7-13), ay sumulat:

Dahil *tinanggihan* nila ang ebanghelyo ni Cristo ..., kinailangang palitan ito ng mundo ng ibang bagay. Kinailangan nilang mag-imbento ng isang *pekeng!* Kaya narinig natin ang kaharian ng Diyos na binabanggit bilang isang magandang platitudo lamang--isang kaaya-ayang damdamin sa puso ng tao--na binabawasan ito sa isang eterikal, hindi totoong WALANG-KAHULUGAN! May iba namang nagkamali sa paglalarawan na ang "SIMBAHAN" ang kaharian ... Alam ng propeta Daniel, na nabuhay 600 taon bago si Cristo, na ang kaharian ng Diyos ay isang tunay na kaharian—isang pamahalaang namumuno sa literal na TAO sa lupa ...

Narito ... ang paliwanag ng Diyos kung ano ang KAHARIAN NG DIYOS: "At sa mga araw ng mga hari..."--dito ay tinutukoy ang sampung daliri, na ang ilan ay gawa sa bakal at ang ilan ay gawa sa malutong na luwad. Ito, sa pamamagitan ng pag-uugnay ng propesiya sa Daniel 7, at Pahayag 13 at 17, ay tumutukoy sa bagong PINAG-ISANG ESTADOS NG EUROPA na ngayon ay nabubuo ... sa harap mismo ng iyong mga mata! Pinatutunayan ng Pahayag 17:12 na ito ay isang pagsasama-sama ng SAMPLONG HARI O KAHARIAN

na (Pahayag 17:8) magbuhay muli sa lumang EMPERYO NG ROMA ...

Kapag dumating si Cristo, darating siya bilang HARI ng mga hari, na namamahala sa buong lupa (Apoc. 19:11-16); at ang KANIYANG KAHARIAN--ang KAHARIAN NG DIOS--sabi ni Daniel, ay lalamunin ang lahat ng mga kahariang ito sa mundo. Ipinahayag ito sa Pahayag 11:15 sa ganitong mga salita: "Ang mga kaharian ng sanlibutang ito ay naging MGA KAHARIAN NG ATING PANGINOON, AT NG KANIYANG CRISTO: at siya'y maghahari magpakailanman kailanman"! Ito ang KAHARIAN NG DIOS. Ito ang WAKAS ng mga kasalukuyang pamahalaan--oo, pati na ng Estados Unidos at ng mga bansang Briton. Sila nga ay magiging mga kaharian--ang mga PAMAHALAAN--ng Panginoong HESUKRISTO, na siyang HARI ng mga hari sa buong lupa. Ipinapakita nito nang lubos na MALINAW na ang KAHARIAN NG DIOS ay isang tunay na PAMAHALAAN. Tulad ng Imperyong Kaldeo na isang KAHARIAN--tulad ng Imperyong Romano na isang KAHARIAN--gayon din ang KAHARIAN NG DIOS ay isang pamahalaan. Ito ay sasakop sa PAMAHALAAN ng mga BANSA ng mundo. Si Jesucristo ay IPINANGYAK para maging isang HARI--isang PUNONG NAGHARI! ...

Ang iisang Hesukristong naglakad sa mga burol at lambak ng Banal na Lupain at sa mga kalye ng Jerusalem mahigit 1,900 taon na ang nakalipas ay muling darating. Sinabi Niya na babalik Siya. Matapos Siyang ipako sa krus, binuhay Siya ng Diyos mula sa mga patay makalipas ang tatlong araw at tatlong gabi (Matt. 12:40; Gawa 2:32; I Cor. 15:3-4). Sumampa Siya sa Trono ng Diyos. Punong-himpilan ng Pamahalaan ng Sansinukob (Gawa 1:9-11; Heb. 1:3; 8:1; 10:12; Pahayag 3:21).

Siya ang "maharlika" ng parabula na pumunta sa Trono ng Diyos—ang "malayong bansa"—upang koronahan bilang Hari ng mga hari sa lahat ng mga bansa, at pagkatapos ay bumalik sa lupa (Lucas 19:12-27).

Muli, siya ay nasa langit hanggang sa "panahon ng pagpapanumbalik ng lahat ng bagay" (Mga Gawa 3:19-21). Ang

"pagpapanumbalik" ay nangangahulugang ibalik sa dating kalagayan o katayuan. Sa kasong ito, ang pagpapanumbalik ng pamamahala ng Diyos sa lupa, at sa gayon, ang pagpapanumbalik ng kapayapaan sa mundo at ng mga utopyang kalagayan.

Ang kasalukuyang kaguluhan sa mundo, ang lumalalang mga digmaan at alitan ay aabot sa sukdulang kapahamakan sa mundo na, maliban kung hihimasin ng Diyos, walang sinumang tao ang maliligtas nang buhay (Matt. 24:22). Sa mismong rurok nito, kapag ang pagkaantala ay magreresulta sa pagwasak ng lahat ng buhay sa planetang ito, babalik si Jesucristo. Sa pagkakataong ito, darating siya bilang Diyos na may buong kapangyarihan at kaluwalhatian ng Maylalang na namamahala sa sansinukob. (Matt. 24:30; 25:31.) Siya ay darating bilang "Hari ng mga hari, at Panginoon ng mga panginoon" (Rev. 19:16), upang itatag ang pandaigdigang super-gobyerno at mamuno sa lahat ng mga bansa "sa tungkod na bakal" (Rev. 19:15; 12:5) ...

Hindi ba tinatanggap si Kristo?

Ngunit magsisigaw ba ang sangkatauhan sa tuwa, at sasalubungin ba siya nang labis na ekstasi at sigla—kasama na ba rito ang mga simbahan ng tradisyunal na Kristiyanismo?

Hindi nila paniwalaan! Maniniwala sila dahil niloko sila ng mga huwad na ministro ni Satanas (II Cor. 11:13-15) na siya ang Antikristo. Ang mga simbahan at mga bansa ay magagalit sa kanyang pagdating (Rev. 11:15 at 11:18), at susubukan ng mga puwersang militar na labanan siya upang siya ay wasakin (Rev. 17:14)!

Ang mga bansa ay makikilahok sa sukdulang labanan ng paparating na Ikatlong Digmaang Pandaigdig, na ang harapan ng labanan ay sa Jerusalem (Zacarias 14:1-2), at pagkatapos ay babalik si Cristo. Sa makalangit na kapangyarihan ay "lalaban siya laban sa mga bansang" lumalaban sa kanya (bersikulo 3). Lubos niyang sila'y tatalunin (Pahayag 17:14)! "Ang mga paa niya ay tatayo sa araw na iyon sa bundok ng mga Oliba," na napakalapit sa silangan ng

Jerusalem (Zacarias 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

Ipinahayag ng Bibliya na babalik si Jesus at siya ay magwawagi, subalit marami ang lalaban sa Kanya sa Kanyang pagbabalik (Pahayag 19:19). Marami ang mag-aangkin (batay sa maling pagkaunawa sa hula ng Bibliya, ngunit bahagya rin dahil sa mga huwad na propeta at mga mistiko) na ang nagbabalik na si Jesus ang huling Antikristo!

Ang sumusunod ay mula rin kay Herbert Armstrong:

Tunay na relihiyon—ang katotohanan ng Diyos na pinatibay ng pag-ibig ng Diyos na ipinagkaloob ng Banal na Espiritu... Hindi masabi ang kagalakan ng pagkilala sa Diyos at kay Hesukristo—ng pagkilala sa KATOTOHANAN—at ng init ng banal na PAG-IBIG ng Diyos! ...

Ang mga aral ng tunay na Simbahan ng Diyos ay simpleng "pamumuhay ayon sa bawat salita" ng Banal na Bibliya ...

Ang mga tao ay lilipat mula sa landas ng "kumuha" patungo sa landas ng "magbigay"--ang daan ng pag-ibig ng Diyos.

Isang bagong sibilisasyon ang ngayon ay sasakupin ang mundo! (ibid)

Ang BAGONG KABIHASNAN ay ang Kaharian ng Diyos. Ang pagpapahayag na darating ang bagong kabihasnan at ito ay magiging nakabatay sa pag-ibig ay isang mahalagang bahagi ng tunay na ebanghelyo ng kaharian na itinuro ni Jesus at ng Kanyang mga tagasunod. Iyan ang ipinangangaral namin sa Patuloy na Simbahan ng Diyos.

Nauunawaan ni Herbert Armstrong na itinuturo ni Jesus na ang lipunang pantao, kahit na iniisip nitong nais sumunod, ay tinanggihan ang 'daan ng pagbibigay' ng buhay, ang daan ng pag-ibig. Halos walang sinuman ang tila tunay na nakakaintindi sa kahalagahan ng itinuturo ni Jesus.

Ang kaligtasan sa pamamagitan ni Hesus ay bahagi ng Ebanghelyo.

Ngayon, marahil nagtataka ang ilan na nakabasa na rito tungkol sa papel ng kamatayan ni Jesus sa kaligtasan. Oo, ang Kanyang kamatayan ay bahagi ng ebanghelyo na isinulat ng Bagong Tipan at ni Herbert W. Armstrong.

Ipinapakita ng Bagong Tipan na kasama sa ebanghelyo ang kaligtasan sa pamamagitan ni Jesus:

Hindi ako nahihiya sa ebanghelyo ni Cristo, sapagkat ito ang kapangyarihan ng Diyos tungo sa kaligtasan para sa bawat mananampalataya, una sa mga Judio at saka sa mga Griego. (Roma 1:16)

⁴ Kaya't ang mga nawasak ay nagkalat sa lahat ng dako, na ipinangangaral ang salita. ⁵ Pagkatapos ay bumaba si Felipe sa lungsod ng Samaria at ipinangaral sa kanila si Cristo. ... ¹² Ngunit nang paniwalaan nila si Felipe habang ipinangangaral niya ang mga bagay tungkol sa kaharian ng Diyos at sa pangalan ni Jesucristo, ay nabinyagan ang mga lalaki at mga babae. ... ²⁵ Nang magpatotoo at mangaral sila ng salita ng Panginoon, bumalik sila sa Jerusalem, na nangangaral ng ebanghelyo sa maraming nayon ng mga Samaritano. ²⁶ At isang anghel ng Panginoon ang nagsalita kay Felipe ... ⁴⁰ Natagpuan si Felipe sa Azoto. At habang dumaraan, nangangaral siya sa lahat ng mga bayan hanggang sa pagdating niya sa Cesarea. (Mga Gawa 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸ Inihayag niya sa kanila si Jesus at ang pagkabuhay na mag-uli. (Mga Gawa 17:18)

³⁰ Nanahan si Pablo nang dalawang buong taon sa inuupahan niyang sariling bahay, at tinatanggap ang lahat ng pumaparito sa kaniya, ³¹ **ipinangangaral ang kaharian ng Diyos at itinuturo ang mga bagay na may kinalaman sa Panginoong Jesus na may buong katapatan, at walang sinumang pumipigil sa kaniya.** (Mga Gawa 28:30-31)

Pansinin na ang pangangaral ay sumasaklaw kay Hesus at sa kaharian. Sa kasamaang palad, karaniwang nawawala sa mga katuruan ng mga

simbahan ng Greko-Romano ang wastong pag-unawa sa ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos.

Sa katunayan, upang matulungan tayong maging bahagi ng kaharian na iyon, minahal ng Diyos ang sangkatauhan nang labis kaya't ipinadala Niya si Jesus upang mamatay para sa atin (Juan 3:16-17) at inililigtas din Niya tayo sa pamamagitan ng Kanyang biyaya (Efeso 2:8). At bahagi iyon ng mabuting balita (Mga Gawa 20:24).

Ang Ebanghelyo ng Kaharian ang Kailangan ng Mundo, Ngunit ...

Ang pagsusumikap para sa kapayapaan (Mateo 5:9) at paggawa ng mabuti ay mga layuning karapat-dapat (tingnan Galacia 6:10). Gayunpaman, maraming pinuno sa mundo, kabilang ang mga pinunong panrelihiyon, ang naniniwala na ang pandaigdigang kooperasyon ng tao ang magdudulot ng kapayapaan at kasaganaan, at hindi ang Kaharian ng Diyos. At bagaman magkakaroon sila ng ilang pansamantalang tagumpay, hindi lamang sila magtatagumpay, kundi ang ilan sa kanilang mga pagsisikap ay hahantong sa puntong gagawing hindi na matitirhan ang Daigdig kung hindi muling babalik si Jesus upang itatag ang Kaniyang Kaharian (Mateo 24:21-22). Ang pagtatama ng tao sa daigdig nang walang Diyos ay isang hungkag at huwad na ebanghelyo (Awit 127:1).

Marami sa mundo ang nagsisikap na buuin ang isang bahagyang relihiyosong Babilonyang internasyonal na plano upang magtatag ng bagong kaayusang pandaigdig sa ika-21 siglo. Ito ay isang bagay na kinondena ng *Continuing Church of God* mula pa sa pagkakatatag nito at balak nitong ipagpatuloy ang pagkundena. Mula nang linoko ni Satanas si Eba upang matukso sa isang bersyon ng kanyang ebanghelyo halos 6000 taon na ang nakalipas (Genesis 3), maraming tao ang naniwala na mas marunong sila kaysa sa Diyos kung ano ang makapagpapabuti sa kanila at sa mundo.

Ayon sa Bibliya, kakailanganin ang kombinasyon ng isang pinunong militar sa Europa (tinatawag na Hari ng Hilaga, na tinatawag ding Halimaw ng Pahayag 13:1-10) kasama ang isang pinunong panrelihiyon (tinatawag na huwad na propeta, na tinatawag ding Huling Antikristo at ang halimaw na may dalawang sungay ng Pahayag 13:11-17) mula sa lungsod ng pitong

burol (Pahayag 17:9,18) upang magtatag ng isang 'Babylonian' (Pahayag 17 at 18) na kaayusang pandaigdig. Bagaman kailangan ng sangkatauhan ang pagbabalik ni Cristo at ang pagtatatag ng Kaniyang kaharian, marami sa mundo ang hindi magbibigay-pansin sa mensaheng ito sa ika-21st siglo—ipagpapatuloy nilang paniwalaan ang iba't ibang bersyon ng huwad na ebanghelyo ni Satanas. Ngunit tatanggap ang mundo ng isang saksi.

Tandaan na itinuro ni Jesus:

At ang ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa, at saka darating ang wakas. (Mateo 24:14)

Pansinin na ang ebanghelyo ng kaharian ay darating sa buong mundo bilang patotoo, at saka darating ang wakas. Ang "wakas" na iyon ang simula ng "malaking kapighatian."

May ilang dahilan para dito.

Isa rito ay nais ng Diyos na marinig ng mundo ang tunay na ebanghelyo bago magsimula ang Dakilang Pagsubok (na ipinapakita na nagsisimula sa Mateo 24:21). Kaya, ang mensahe ng ebanghelyo ay isang patotoo at babala (tingnan Ezekiel 3; Amos 3:7). Magreresulta ito sa mas maraming pagbabagong-loob ng mga Hentil (Roma 11:25) at ng mga hindi Hentil (Roma 9:27) bago bumalik si Jesus.

Isa pang dahilan ay ang diwa ng mensahe ay salungat sa mga pananaw ng umuusbong na Hari ng Hilagang Halimaw na kapangyarihan, kasama ang Palsong Propeta, ang huling Antikristo. Ipinapangako ng dalawa ang kapayapaan sa pamamagitan ng pagsisikap ng tao at kompromisong pangrelihiyon, ngunit ito ay hahantong sa wakas (Mateo 24:14-22) at pagkawasak (cf. 1 Tesalonica 5:3).

Bagaman sinasabi ng Bibliya na ipaglaban ang orihinal na tunay na pananampalataya (Judas 3), na ang salita ng Diyos ay katotohanan (Juan 17:17), at na ang mga tunay na Kristiyano ay dapat maghiwalay sa mga nakikipagkompromiso sa paganismo (2 Corinto 6:14-17), marami ang magpapahayag na ang kanilang "ebanghelyo" (mabuting balita) ay kinapapalooban ng kompromiso upang magkaroon ng kapayapaan at

pagkakaisa. Sa kasamaang palad, ang tunay na ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay ituturing na huwad na ebanghelyo ng marami sa mga nagtataguyod ng ekumenikal at interfaith na mga adyenda ng Halimaw at ng huwad na propeta (ang huling Antikristo).

Dahil sa mga tanda at mga huwad na himala na kaakibat nito (2 Tesalonica 2:9), karamihan sa mundo ay pipiliin ang maniwala sa kasinungalingan (2 Tesalonica 2:9-12) sa halip na sa mensahe ng ebanghelyo. Dahil sa maling paghatol ng mga Romano Katoliko, mga Silangang Ortodokso, mga Luterano, at iba pa sa milenyal na Kaharian ng Diyos, marami ang maling mag-aangkin na ang mensahe ng milenyal na ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay ang huwad na ebanghelyo na kaugnay ng Halimaw at ng Antikristo.

Bago magsimula ang Dakilang Pagsubok, ang mga tapat na Kristiyanong taga-Filadelfia (Pahayag 3:7-13) ay aabot sa buong mundo (Mateo 24:14) upang ipahayag ang milenyal na ebanghelyo ng kaharian at sabihin sa mundo kung ano ang gagawin ng ilang makalupang pinuno (kabilang ang Halimaw at ang huwad na propeta).

Susuportahan nila ang pagpapahayag sa buong mundo ng mensahe na ang Halimaw, ang kapangyarihan ng Hari ng Hilaga, kasama ang huwad na propeta, ang huling Antikristo, ay sa huli ay wawasakin (kasama ang ilan sa kanilang mga kaalyado) ang Estados Unidos at ang mga bansang Anglo ng United Kingdom, Canada, Australia, at New Zealand (Daniel 11:24,39) at na sila'y agad na wawasakin ang isang Arabikong/Islamikong koalisyon (Daniel 11:40-43), gagana bilang mga instrumento ng mga demonyo (Pahayag 16:13-14), at sa huli ay makikipaglaban kay Hesukristo sa Kanyang pagbabalik (Pahayag 16:14; 19:19-20). Ang mga tapat na taga-Filadelfia (Pahayag 3:7-13) ay mag-aahayag na malapit nang dumating ang milenyal na kaharian ng Diyos.

Malamang na magdudulot ito ng malawakang pag-uulat sa media at makakatulong sa katuparan ng Mateo 24:14. Kami sa *Patuloy na Simbahan* ng Diyos ay naghahanda ng mga literatura (sa iba't ibang wika), nagdaragdag sa mga website, at nagsasagawa ng iba pang hakbang upang ihanda ang 'maikling gawain' (cf. Roma 9:28) na makatutulong sa pagtukoy

ng Diyos na ang Mateo 24:14 ay sapat nang natupad bilang saksi para sa nalalapit na wakas.

Ang 'maling ebanghelyo' na nagpapahayag na ang mga pinuno ng mundo (malamang ilang 'bagong' uri ng pinakamataas na pinuno ng Europa kasama ang isang kompromisadong pontip na maghahabol ng isang anyo ng Katolisismo) ay hindi magugustuhan ang pagpapahayag na iyon—hindi nila nais na malaman ng mundo kung ano talaga ang kanilang gagawin (at maaaring hindi pa nila ito paniwalaan sa simula, cf. Isaias 10:5-7). Malamang na ituturo rin nila at/o ng kanilang mga tagasuporta nang mali na ang mga tapat na Kristiyanong Filadelfiano ay sumusuporta sa isang ekstremistang doktrina (milenaryanismo) ng nalalapit na antikristo. Anumang paghatol na ipapataw nila at/o ng kanilang mga tagasunod sa mga tapat na Filadelfiano at sa *Patuloy na Simbahan ng Diyos* ay magdudulot ng pag-uusig (Daniel 11:29-35; Pahayag 12:13-15). Ito rin ang magtutuloy sa wakas—ang simula ng Dakilang Kapighatian (Mateo 24:21; Daniel 11:39; cf. Mateo 24:14-15; Daniel 11:31) pati na rin ang 3 ½ taong panahon ng proteksyon para sa mga tapat na Kristiyanong taga-Filadelfia (Pahayag 3:10; 12:14-16).

Susubukan ng Halimaw at ng huwad na propeta ang puwersa, pang-ekonomiyang pananakot, mga tanda, mga huwad na kababalaghan, pagpatay, at iba pang presyur (Pahayag 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesalonica 2:9-10) upang makontrol. Magtatanong ang mga Kristiyano:

¹⁰ "Hanggang kailan, O Panginoon, na banal at totoo, hanggang kailan ka huhatid ng hatol at maghiganti ng aming dugo sa mga naninirahan sa lupa?" (Pahayag 6:10)

Sa paglipas ng mga panahon, nagtataka at nagtatanong ang bayan ng Diyos, "Kailan nga ba babalik si Jesus?"

Bagaman hindi natin alam ang araw o oras, inaasahan natin na babalik si Jesus (at maitatag ang Milenyal na Kaharian ng Diyos) sa ika-21 siglo batay sa maraming kasulatan (hal. Mateo 24:4-34; Awit 90:4; Oseas 6:2; Lucas 21:7-36; Hebreo 1:1-2; 4:4,11; 2 Pedro 3:3-8; 1 Tesalonica 5:4), na ang ilang bahagi nito ay nakikita na nating natutupad.

Kung hindi manghihimasok si Jesus, wawasakin ng sangkatauhan ang lahat ng buhay:

21 Sapagkat magkakaroon noon ng matinding kapighatian na hindi pa nangyayari mula nang nilikha ang mundo hanggang ngayon, at hindi na mangyayari pa kailanman. 22 At kung hindi pinaikli ang mga araw na iyon, walang sinumang tao ang maliligtas; ngunit dahil sa mga hinirang, pinaikli ang mga araw na iyon.

Agad na pagkatapos ng kapighatian ng mga araw na iyon, ang araw ay mangdidilim, at ang buwan ay hindi magbibigay ng liwanag nito; ang mga bituin ay mahuhulog mula sa langit, at ang mga kapangyarihan ng langit ay manginginginig.³⁰ Pagkatapos ay lilitaw sa langit ang tanda ng Anak ng Tao, at magluluksa ang lahat ng angkan sa lupa, at makikita nila ang Anak ng Tao na dumarating sa mga ulap ng langit na may kapangyarihan at malaking kaluwalhatian.³¹ At papadala Siya ng Kanyang mga anghel na may malakas na tunog ng trumpeta, at titipunin nila ang Kanyang mga hinirang mula sa apat na hangin, mula sa isang dulo ng langit hanggang sa kabilang dulo. (Mateo 24:29-31)

Ang Kaharian ng Diyos ang kailangan ng mundo.

Mga Embahador para sa Kaharian

Ano ang iyong tungkulin sa Kaharian?

Sa ngayon, kung ikaw ay tunay na Kristiyano, ikaw ay dapat maging embahador para kay Hesus at sa Kaharian ng Diyos. Pansinin mo kung ano ang isinulat ng Apostol Pablo:

Kaya naman, kami ang mga sugo ni Cristo, na parang Dios ang namamanhik sa pamamagitan namin. Namamanhik kami sa ngalan ni Cristo: makipagkasundo kayo sa Dios.

¹⁴ Kaya't tumindig kayo, na nakabukol ang inyong balakang sa katotohanan, na suot ang baluti ng katuwiran, ¹⁵ at sinuot ang inyong mga paa ng paghahanda ng ebanghelyo ng kapayapaan; ¹⁶ higit sa lahat, hawakan ang kalasag ng pananampalataya, na sa

pamamagitan nito'y mapapatay ninyo ang lahat ng nagliliyab na palaso ng masama.¹⁷ at isuot ang helmet ng kaligtasan, at ang espada ng Espiritu, na siyang salita ng Diyos;¹⁸ manalangin kayong palagi sa pamamagitan ng panalangin at paghihikayat sa Espiritu, na magbantay sa bagay na ito na may buong pagtitiis at paghihikayat para sa lahat ng mga banal—¹⁹ at para sa akin, upang mabigyan ako ng salita, upang mabuksan ko nang buong tapang ang aking bibig upang ipahayag ang hiwaga ng ebanghelyo,²⁰ na ako'y sugo na nakagapos dahil dito; upang dito'y magsalita ako nang buong tapang, na gaya ng nararapat kong sabihin. (Efeso 6:14-20)

Ano ang isang embahador? May sumusunod na kahulugan ang *Merriam-Webster*:

1:isang opisyal na sugo;*lalo na*:isang diplomatikong ahente ng pinakamataas na ranggo na inakreditado sa isang dayuhang pamahalaan o soberanya bilang paninirahang kinatawan ng kanyang sariling pamahalaan o soberanya, o hinirang para sa isang espesyal at kadalasang pansamantalang diplomatikong tungkulin

2 *a*: isang awtorisadong kinatawan o sugo

Kung ikaw ay tunay na Kristiyano, ikaw ay opisyal na sugo ni Cristo! Pansinin mo ang isinulat ni Apostol Pedro:

⁹ Ngunit kayo'y piniling lahi, isang kaharian ng mga pari, isang banal na bansa, ang kaniyang sariling bayan, upang ipahayag ninyo ang mga kagandahan ng kaniyang mga gawa sa kaniyang pagtawag sa inyo mula sa kadiliman tungo sa kaniyang katingnang kaliwanagan;¹⁰ na noong una'y hindi kayo bayan, nguni't ngayo'y bayan na kayo ng Dios; na noong una'y hindi kayo nagkamit ng awa, nguni't ngayo'y nagkamit na kayo ng awa. (1 Pedro 2:9-10)

Bilang mga Kristiyano, tayo ay dapat maging bahagi ng isang banal na bansa.

Alin ang bansang banal ngayon?

Tiyak na wala sa mga kaharian ng mundong ito—ngunit sa huli ay magiging bahagi sila ng Kaharian ni Cristo (Pahayag 11:15). Ito ang bansa ng Diyos, ang Kanyang Kaharian na banal.

Bilang mga embahador, hindi kami karaniwang nakikilahok sa direktang pulitika ng mga bansa sa mundong ito. Ngunit dapat naming mabuhay ngayon ayon sa paraan ng pamumuhay ng Diyos (tingnan din ang libreng eBook na makukuha sa www.ccog.org May pamagat: *Mga Kristiyano: Mga Embahador para sa Kaharian ng Diyos, Mga Biblical na taqubilin sa pamumuhay bilang isang Kristiyano*) Sa pamamagitan ng pamumuhay ngayon ayon sa paraan ng Diyos, mas mabuting matutunan natin kung bakit ang mga paraan ng Diyos ang pinakamainam, upang sa Kanyang kaharian ay maging mga hari at mga pari tayo at maghari kasama ni Cristo sa lupa:

⁵ Sa Kaniya na minahal tayo at hinugasan tayo sa ating mga kasalanan sa pamamagitan ng Kaniyang sariling dugo, ⁶ at ginawa Niya tayong mga hari at mga pari para sa Kaniyang Diyos at Ama; sa Kaniya ang kaluwalhatian at kapangyarihan magpakailanman. Amen. (Pahayag 1:5-6)

At ginawa Niya kaming mga hari at mga pari para sa ating Diyos; at maghahari kami sa lupa. (Pahayag 5:10)

Isang hinaharap na aspeto ng pagiging mga hari at mga pari ay ang pagtuturo sa mga mortal noon na lumakad sa mga daan ng Diyos:

¹⁹ Sapagkat ang bayan ay maninirahan sa Sion sa Jerusalem; hindi ka na magluluksa pa. Siya'y magiging napakabait sa iyo sa tunog ng iyong daing; pagkarinig Niya rito, sasagutin ka Niya. ²⁰ At bagaman ibibigay sa iyo ng Panginoon ang tinapay ng kapighatian at ang tubig ng kasakitan, hindi na maaalis sa kanilang kinaroroonan ang iyong mga tagapagturo; makikita ng iyong mga mata ang iyong mga tagapagturo. ²¹ Makinig ang iyong mga tainga ng isang salita sa iyong likuran, na sasabihin, "Narito ang daan, lumakad ka rito," Tuwing lilingon ka sa kanan O tuwing lilingon ka sa kaliwa. (Isaias 30:19-21)

Bagaman iyon ay isang propesiya para sa milenyal na kaharian, sa panahong ito ay kailangang maging handa ang mga Kristiyano na magturo:

¹² ... sa panahong ito ay nararapat sanang kayo'y naging mga guro, (Hebreo 5:12)

Kundi banalín ninyo sa inyong mga puso ang Panginoong Dios; at laging maging handa kayong sumagot sa sinumang magtanong sa inyo ng dahilan ng pag-asang nasa inyo, na may kahinahunan at takot.

Ipinapakita ng Bibliya na maraming mas tapat na Kristiyano ang, bago magsimula ang Dakilang Pagsubok, magtuturo sa marami:

At ang mga tao sa bayan na may pagkaunawa ay magtuturo sa marami (Daniel 11:33)

Kaya, ang pagkatuto at paglago sa biyaya at kaalaman (2 Pedro 3:18) ay dapat nating gawin ngayon. Sinabi ni Jesus, "Sinalita ko sa inyo ang mga bagay na ito upang kayo'y maging mga saksi ko sa Jerusalem, sa buong Judea at Samaria, at hanggang sa katapusan ng mundo" (Mga Gawa 1:8). Bahagi ng iyong tungkulin sa Kaharian ng Diyos ay ang makapagturo.

At para sa mga mas tapat na Kristiyanong taga-Filadelfia (Pahayag 3:7-13), kasama rin dito ang pagsuporta sa mahalagang patotoo ng ebanghelyo bago magsimula ang milenyal na kaharian ng Diyos (cf. Mateo 24:14).

Pagkatapos maitatag ang Kaharian ng Diyos, gagamitin ang bayan ng Diyos upang makatulong sa pagpapanumbalik ng nasirang planeta:

Ang mga magbubuhat sa inyo ay magtatayo ng mga dating wasak na lugar; itatayo ninyo ang mga saligan ng maraming salinlahi; at tatawagin kayong Tagapagtama ng Bitak, Tagapagpanumbalik ng mga Kalye upang Manirahan. (Isaias 58:12)

Kaya't ang bayan ng Diyos na namuhay ayon sa kalooban Niya sa panahong ito ay magpapadali sa mga tao na manirahan sa mga lungsod (at sa iba pang lugar) sa panahon ng muling pagtatatag sa milenyo.

Talagang magiging mas mabuting lugar ang mundo. Dapat tayong maging mga embahador ni Cristo ngayon, upang makapaglingkod din tayo sa Kanyang Kaharian.

Ang Tunay na Mensahe ng Ebanghelyo ay Nagbabago

Sinabi ni Jesus, "Kung mananatili kayo sa Aking salita, tunay nga kayo'y Aking mga alagad. ³² At malalaman ninyo ang katotohanan, at ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo" (Juan 8:31-32). Ang pagkilala sa katotohanan tungkol sa ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay nagpapalaya sa atin mula sa pagkakakulong sa mga huwad na pag-asa ng mundong ito. Maaari nating buong tapang na suportahan ang isang planong gumagana—ang plano ng Diyos! Niloko ni Satanas ang buong mundo (Pahayag 12:9) at ang Kaharian ng Diyos ang tunay na solusyon. Kailangan nating tumindig at ipagtanggol ang katotohanan (cf. Juan 18:37).

Ang mensahe ng ebanghelyo ay higit pa sa personal na kaligtasan. Ang mabuting balita ng Kaharian ng Diyos ay dapat magbago sa isang tao sa panahong ito:

At huwag kayong magpakasablay sa daigdig na ito, kundi magbagong-loob sa pamamagitan ng pagbabago ng inyong pag-iisip, upang malaman ninyo kung ano ang kalooban ng Diyos—ang mabuti, kaaya-aya, at ganap na kalooban Niya. (Roma 12:2)

Ang mga tunay na Kristiyano ay nababago upang maglingkod sa Diyos at sa kapwa:

²² Mga alipin, sumunod kayo sa lahat ng bagay sa inyong mga panginoon sa lupa; huwag sa panlabas na paglilingkod, na parang mga taong-palalu, kundi sa taos na puso, sa takot kay Dios. ²³ At ang lahat ng inyong ginagawa, gawin ninyo ng buong puso, na parang sa Panginoon at hindi sa mga tao, ²⁴ na nakatatalastas na kayo'y makatatanggap sa Panginoon ng gantimpala ng mana; sapagkat kayo'y naglilingkod sa Panginoong Cristo. (Colosas 3:22-24)

28 Kaya, yamang tinatanggap natin ang isang kaharian na hindi matitinag, magkaroon tayo ng biyaya, upang sa pamamagitan nito

ay makapaglingkod tayo sa Diyos nang kaaya-aya, na may kabanalan at matinding takot. (Hebreo 12:28)

Ang mga tunay na Kristiyano ay namumuhay nang iba sa mundo. Tinanggap natin ang mga pamantayan ng Diyos kaysa sa pamantayan ng mundo para sa tama at mali. Ang mga matuwid ay namumuhay sa pamamagitan ng pananampalataya (Hebreo 10:38), sapagkat kailangan ang pananampalataya upang mabuhay ayon sa paraan ng Diyos sa panahong ito. Ang mga Kristiyano ay itinuturing na napakaiba sa mundong kanilang ginagalawan, kaya ang kanilang paraan ng pamumuhay ay tinawag na "Ang Daan" sa Bagong Tipan (Mga Gawa 9:2; 19:9; 24:14,22). Ang mundo ay namumuhay nang makasarili, nalililang sa ilalim ng kapangyarihan ni Satanás, sa tinatawag na "daan ni Cain" (Judas 11).

Ang Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay isang mensahe ng katuwiran, kagalakan, at kapayapaan (Roma 14:17). Ang propetikong salita, kapag wasto ang pagkaunawa, ay nagbibigay-aliw (tingnan 1 Corinto 14:3; 1 Tesalonica 4:18), lalo na habang nasasaksihan natin ang pagbagsak ng mundo (tingnan Lucas 21:8-36). Ang tunay na Kristiyanong paraan ng pamumuhay ay humahantong sa espirituwal na kasaganaan at pisikal na mga pagpapala (Marcos 10:29-30). Bahagi ito ng dahilan kung bakit nauunawaan ng mga namumuhay nito na kailangan ng mundo ang Kaharian ng Diyos. Ang mga Kristiyano ay mga embahador ng Kaharian ng Diyos.

Ang mga Kristiyano ay inilalagay ang kanilang pag-asa sa espirituwal, hindi sa pisikal, kahit na naninirahan tayo sa isang pisikal na mundo (Roma 8:5-8). Mayroon tayong "pag-asa ng ebanghelyo" (Colosas 1:23). Ito ay isang bagay na nauunawaan ng mga unang Kristiyano na hindi tunay na nauunawaan ng marami sa mga nagpapahayag ng pananampalataya kay Hesus ngayon.

6. Itinuturo ng mga Simbahang Greko-Romano na mahalaga ang Kaharian, ngunit...

Naniniwala ang mga Simbahang Greko-Romano na nagtuturo sila ng mga aspeto ng Kaharian ng Diyos, ngunit nahihirapan silang tunay na maunawaan kung ano talaga ito. Halimbawa, *nagtuturo ang Catholic Encyclopedia* nito tungkol sa kaharian:

Kristo'y ... Sa bawat yugto ng Kanyang pagtuturo, ang pagdating ng kaharian na ito, ang iba't ibang aspeto nito, ang eksaktong kahulugan nito, at ang paraan kung paano ito makakamtan ang bumubuo sa pangunahing nilalaman ng Kanyang mga talumpati, hanggang sa ang Kanyang talumpati ay tinawag na "ebanghelyo ng kaharian"... nagsimula silang tawagin ang Simbahan bilang "kaharian ng Diyos"; cf. Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10, atbp. ...nangangahulugan ito ng Simbahan bilang isang Banal na institusyon ... (Papa H. Kaharian ng Diyos. The Catholic Encyclopedia, Tomo VIII. 1910)

Bagaman tinutukoy sa itaas ang "Col., I, 13; I Thess., ii, 12; Apoc., I, 6, 9; v, 10," kung hahanapin mo ang mga ito, matutuklasan mong wala sa mga talatang iyon ang nagsasabing ang **Simbahan** ay ang Kaharian ng Diyos. Itinuturo nila na ang mga mananampalataya ay magiging bahagi ng Kaharian ng Diyos o na ito ay kaharian ni Jesus. Binalaan ng Bibliya na marami ang magbabago sa ebanghelyo o lilipat sa iba, sa isang hindi totoo (Galacia 1:3-9). Nakakalungkot, marami na ang gumawa nito.

Itinuro ni Jesus, "Ako ang daan, ang katotohanan, at ang buhay. Walang lumalapit sa Ama maliban sa pamamagitan ko" (Juan 14:6). Itinuro ni Pedro, "At sa iba'y walang kaligtasan, sapagkat walang ibang pangalan sa silong ng langit na ipinagkaloob sa mga tao na kailangang magligtas sa atin" (Mga Gawa 4:12). Sinabi ni Pedro sa mga Hudyo na kailangang magtapat

ng pananampalataya, magsisi, at tanggapin si Jesus upang maligtas (Mga Gawa 2:38).

Sa kabaligtaran nito, itinuro ng yumaong Papa Francisco na ang mga ateista, nang wala si Jesus, ay maaaring maligtas sa pamamagitan ng mabubuting gawa! Itinuro rin niya na ang mga Hudyo ay maaaring maligtas nang hindi tinatanggap si Jesus! Bukod pa rito, tila itinuturing niya at ng ilang Greko-Romano na ang isang di-biblikal na bersyon ni 'Maria' ay susi sa ebanghelyo pati na rin sa ekumenikal at interfaith na pagkakaisa. Sa kasamaang palad, hindi nila at ng iba pa nauunawaan ang kahalagahan ni Jesus at ang tunay na Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos. Marami ang nagpapalaganap ng mga huwad na ebanghelyo.

Marami ang nagnanais na mamuhay ayon sa nakikita at magkaroon ng pananampalataya sa mundo. Itinuturo ng Bagong Tipan na ang mga Kristiyano ay dapat tumingin sa itaas:

Ituon ninyo ang inyong isip sa mga bagay na nasa itaas, hindi sa mga bagay na nasa lupa. (Colosas 3:2)

Sapagkat naninindigan kami sa pamamagitan ng pananampalataya, hindi sa pamamagitan ng paningin. (2 Corinto 5:7)

Gayunpaman, sa esensya ay itinuro ni Papa Pio XI na lumakad ayon sa kanyang pananaw sa kanyang simbahan:

... ang Simbahang Katolika ... ay ang kaharian ni Cristo sa lupa. (encyclical ni Pius na *Quas Primas*).

Ang website na *CatholicBible101* ay nagsasabing, "ang Kaharian ng Diyos ay itinatag sa lupa ni Jesucristo noong taong 33 AD, sa anyo ng Kanyang Simbahan, na pinamumunuan ni Pedro...ang Simbahang Katoliko." Ngunit ang milenyal na Kaharian ng Diyos ay hindi pa narito, at hindi rin ito ang Simbahan ng Roma. Kapag ito'y dumating, ito ay magiging sa lupa. Bagaman ang tunay na Simbahan ng Diyos ay may "susi ng kaharian" (Mateo 16:19), ang mga nagsasabing ang isang simbahan ang kaharian ng Diyos ay "kinuha ang susi ng kaalaman" (Lucas 11:52).

Ang Simbahan ng Roma ay matindi ang pagtuturo laban sa nalalapit na makalupang milenyal na Kaharian ng Diyos na halos ito na lang ang tanging "doktrina ng Antikristo" na nakalista sa opisyal na *Katekismo ng Simbahang Katolika*:

676 Nagsisimula nang magkabuo sa mundo ang panlilinlang ng Antikristo sa tuwing inaangkin na maisasakatuparan sa loob ng kasaysayan ang pag-asang mesiyaniko na tanging sa paghuhukom sa katapusan ng panahon lamang maisasakatuparan. Tinanggihan ng Simbahan kahit ang mga binagong anyo ng panlilinlang na ito sa kaharian na darating sa pangalan ng milenaryanismo ... (Katekismo ng Simbahang Katolika. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Sa kasamaang palad, ang mga sumasang-ayon sa posisyong iyon ay magkakaroon ng malalaking problema sa paghahayag ng Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos sa huli. Ang ilan ay gagawa ng kakila-kilabot na hakbang laban sa mga naghahayag nito (Daniel 7:25; 11:30-36). Ngunit, baka isipin mo, hindi ba lahat ng nagpapahayag kay Jesus bilang Panginoon ay mapapabilang sa kaharian? Hindi, hindi sila mapapabilang. Pansinin mo kung ano ang sinabi ni Jesus:

²¹ Hindi lahat ng nagsasabi sa Akin, 'Panginoon, Panginoon,' ay makakapasok sa kaharian ng langit, kundi ang gumagawa ng kalooban ng Aking Ama na nasa langit. ²² Marami ang magsasabi sa Akin sa araw na iyon, 'Panginoon, Panginoon, hindi ba't kami'y nanghula sa Iyong pangalan, at nagpalayas ng mga demonyo sa Iyong pangalan, at gumawa ng maraming himala sa Iyong pangalan?' ²³ At saka sasabihin Ko sa kanila, 'Hindi Ko kailanman kayo nakilala; lumayo kayo sa Akin, kayong manggagawa ng kasamaan!' (Mateo 7:21-23)

Napansin ni Apostol Pablo na ang "hiwaga ng kawalang-katuwiran" ay "nagsisimula nang gumana" (2 Tesalonica 2:7) noong kanyang panahon. Kaugnay din ang kawalang-katuwiran na ito sa isang bagay na babalaan ng Bibliya sa mga huling araw na tinatawag na "Misteryo, Babilonia ang Dakila" (Pahayag 17:3-5).

Ang "misteryo ng kawalang-katarungan" ay may kaugnayan sa mga nagpapahayag na Kristiyano na naniniwala na hindi nila kailangang magsikap na sundin ang Sampung Utos ng Diyos, at/o napakarami ng mga tinatanggap na eksepsiyon dito, at/o may mga tinatanggap na anyo ng penitensiya para sa paglabag sa batas ng Diyos; kaya bagaman inakala nilang mayroon silang anyo ng batas ng Diyos, hindi nila sinusunod ang isang anyo ng Kristiyanismo na kikilalanin ni Jesus o ng Kanyang mga apostol bilang lehitimo.

Marami sa mga nagpapahayag ng pagiging Kristiyano ay katulad ng mga Pariseo na nilabag ang mga utos ng Diyos, ngunit iginiit na pinapayagan ito ng kanilang mga tradisyon—kinondena ni Jesus ang ganitong pagtrato (Mateo 15:3-9)! Binalaan din ni Isaias na ang mga taong nag-aangking sila'y sa Diyos ay magrerebelde laban sa Kanyang batas (Isaias 30:9). Sa kasamaang palad, ang walang-batas na paghihimagsik na ito ay patuloy nating nasasaksihan hanggang sa araw na ito.

Binalaan ng Bibliya laban sa pagkakaisa ng Babilonia sa mga huling araw:

¹ Isa sa pitong anghel na may dalang pitong mangkok ang lumapit sa akin at nagsabi, 'Halika rito at ipapakita ko sa iyo ang parusa ng malaking patutâ na nakaupo sa tabi ng masaganang tubig, ² na sa kaniya ay naging patutâ ang lahat ng mga hari sa lupa, at na pinainom ng alak ng kaniyang pakikiapid ang buong sangkatauhan.'

³ Dinala niya ako sa diwa sa isang ilang, at doon nakita ko ang isang babae na nakasakay sa isang kulay-scarlet na hayop na may pitong ulo at sampung sungay, at may mga pamansag na blasphemous na nakasulat sa buong katawan nito. ⁴ Ang babae ay nakasuot ng kulay-lila at scarlet at kumikislap sa ginto at hiyas at perlas, at may hawak siyang gintong kopa ng alak na puno ng karumaldumal na dumi ng kanyang prostitusyon; ⁵ **sa noo niya ay nakasulat ang isang pangalan, isang misteryosong pangalan: 'Babilonia ang Dakila, ang ina ng lahat ng mga patutot at ng lahat ng maruruming gawain sa lupa'.** ⁶ Nakita ko siyang lasing, lasing sa dugo ng mga banal at sa dugo ng mga martir ni Jesus; at nang makita ko siya, lubos akong namangha. (Pahayag 17:1-6, NJB)

⁹ 'Ito ay nangangailangan ng karunungan. Ang **pitong ulo ay ang pitong bundok**, na pinauupuan ng babae . . . ¹⁸ Ang babaeng nakita mo ay ang **dakilang lungsod** na may kapangyarihan sa lahat ng mga pinuno sa lupa.' (Pahayag 17:9,18, NJB)

1 Pagkatapos nito, nakita ko ang isa pang anghel na bumaba mula sa langit, na may dakilang kapangyarihang ibinigay sa kaniya; nagliwanag ang lupa sa kaniyang kaluwalhatian. 2 Sa tuktok ng kaniyang tinig ay sumigaw siya, 'Nahulog na si Babilonia, nahulog na ang Babilonia ang Dakila, at naging pugad ng mga demonyo at matitirhan ng bawat maruming espiritu at ng bawat malinis at karumaldumal na ibon. ³ Lahat ng mga bansa ay uminom nang malalim sa alak ng kanyang pakikipagpahamak; bawat hari sa lupa ay nakipagpahamak sa kanya, at bawat mangangalakal ay yumaman dahil sa kanyang kalaswaan.' ⁴ May isa pang tinig na nagsalita mula sa langit; Narinig kong sinasabi nito, '**Lumabas kayo, bayan ko, mula sa kanya, upang hindi kayo makibahagi sa kanyang mga kasalanan at magdusa ng kaparehong kapahamakan.**' ⁵ Ang kanyang mga kasalanan ay umabot na sa langit, at naalala na ng Diyos ang kanyang mga krimen: gantimpalaan siya ayon sa ginawa niya sa iba. ⁶ Dapat siyang bayaran nang doble ang halagang ipinilit niyang bayaran. Dapat siyang bigyan ng dobleng lakas ng tasa ng kanyang sariling timpla. 7 Ang bawat isa sa kanyang karangyaan at kalaswaan ay sasamahan ng isang pagpapahirap o paghihirap. Inaakala niyang nakaupo siya bilang reyna; hindi siya biyuda at hindi kailanman makakaranas ng pagdadalamhati. 8 Dahil dito, sa isang araw, babagsak sa kanya ang mga salot: sakit, pagluluksa, at taggutom. Sisilaban siya hanggang maging abo. Makapangyarihan ang Panginoong Diyos na naghatol sa kanya.' ⁹ 'Magkakaroon ng pagluluksa at pag-iyak para sa kanya mula sa mga hari ng lupa na nakipagpakasala sa kanya at nakisali sa kanyang mga orgy. Nakikita nila ang usok habang nasusunog siya, (Pahayag 18:1-9, NJB)

Sa Zacarias, binabalaan ng Bibliya laban sa paparating na Babilonia at ipinapakita na ang tunay na pagkakaisa ay hindi magaganap hanggang *pagkatapos* bumalik si Jesus:

¹⁰ Mag-ingat! Mag-ingat! Tumakas kayo mula sa lupain sa hilaga -- pahayag ni Yahweh -- sapagkat ikinalat ko kayo sa apat na hangin ng langit -- pahayag ni Yahweh. ¹¹ Mag-ingat! Tumakas ka, **Siyon, na ngayon ay nakatira kasama ang anak na babae ng Babilonia!**

¹² Sapagkat sinasabi ni Yahweh Sabaoth ang ganito, mula nang inutusan ng Kaluwalhatian

ako, tungkol sa mga bansang nanakot sa iyo, 'Ang sinumang hahawak sa iyo ay hahawak sa puti ng aking mata.' ¹³ Ngayon, tingnan, itataguyod ko ang aking kamay laban sa kanila at sila'y sasamsamin ng mga taong kanilang pinag-alipan. Kanita'y malalaman ninyo na ako'y sinugo ng Yahweh Sabaoth! ¹⁴ Mag-awit ka, magalak, anak na babae ng Siyon, sapagkat narito ako upang manirahan sa gitna ninyo—ang sabi ni Yahweh! ¹⁵ At sa araw na iyon maraming bansa ang magbabalik-loob sa Yahweh. Oo, magiging bayan niya sila, at maninirahan sila sa gitna ninyo. Kanita'y malalaman ninyo na ako'y sinugo sa inyo ng Yahweh Sabaoth! ¹⁶ Aangkinin ng Yahweh ang Juda, ang kaniyang bahagi sa Lupang Banal, at muling gagawing pinili ang Jerusalem. (Zacarias 2:10-16, NJB; pansinin sa mga bersyon ng KJV/NKJV na ang mga talata ay nakalista bilang Zacarias 2:6-12)

Bagaman maaaring mabuti ang kooperasyon sa ilang usapin, ang mga aspekto ng kilusang ekumenikal at interfaith na isinusulong ng Mga Nagkakaisang Bansa, ng Vatican, ng maraming Protestante, at ng mga pinuno ng Silangang Ortodokso ay malinaw na kinokondena ng Bibliya at hindi dapat hikayatin. Binalaan ni Jesus ang mga *nagpapanggap* na sumusunod sa Kanya na "manlilinlang sa marami" (Mateo 24:4-5). Marami sa ekumenismo ay may kaugnayan sa pagbubukas ng unang selyo ng Pahayag 6:1-2, na kilala rin bilang "maputing kabalyero" ng Pahayag (na HINDI si Jesus) at ang patutah ng Pahayag 17.

Tulad ni Zacarias, itinuro rin ni Apostol Pablo na ang tunay na pagkakaisa sa pananampalataya ay hindi magaganap hanggang sa pagbabalik ni Jesus:

¹³ hanggang sa ating lahat ay makamtan ang pagkakaisa sa pananampalataya at kaalaman sa Anak ng Diyos, at mabuo ang

ganap na Tao, na lubos na hinog sa buong kaganapan ni Cristo mismo. (Efeso 4:13, NJB)

Ang mga naniniwala na ang pagkakaisang ito ay dumarating bago ang pagbabalik ni Jesus ay nagkakamali. Sa katunayan, kapag bumalik si Jesus, kailangan Niyang wasakin ang pagkakaisa ng mga bansa na magbubuklod laban sa Kanya:

^{11:15} Nang magsi-hip sa kanyang trumpeta ang ikapitong anghel, may narinig na mga tinig sa langit na sumisigaw, 'Ang kaharian ng mundo ay naging kaharian ng ating Panginoon at ng kanyang Cristo, at siya ang maghahari magpakailanman.' ¹⁶ Ang dalawampu't apat na matatanda na nakaupo sa harap ng Diyos ay sumamba, at sinuyod nila ang lupa sa kanilang mga noo, at sinamba ang Diyos ¹⁷ sa mga salitang ito: 'Nagpapasalamat kami sa iyo, Makapangyarihang Panginoong Diyos, Siya na naroroon, Siya na dati nang naroroon, sa paggamit mo ng iyong dakilang kapangyarihan at sa pagsisimula ng iyong paghahari. ¹⁸ Nag-alboroto ang mga bansa, at ngayo'y dumating na ang panahon ng iyong ganti, at ng paghuhukom sa mga patay, at ng pagbibigay-gantimpala sa iyong mga lingkod na propeta, sa mga banal at sa lahat ng natatakot sa iyong pangalan, maliliit man o dakila. Dumating na ang panahon upang wasakin ang mga sumisira sa daigdig.' (Pahayag 11:15-18, NJB)

At narinig ko ang tila mga tinig ng napakalaking pulutong, na parang ugong ng dagat o malakas na kulog, na sumasagot, 'Alleluia! Nagsimula na ang paghahari ng ating Panginoong Diyos na Makapangyarihan sa lahat; . . . Pagkatapos, nakita ko ang halimaw, kasama ang lahat ng mga hari sa lupa at ang kanilang mga hukbo, na nagtipon-tipon upang makipaglaban sa Nakasakay at sa kaniyang hukbo. ²⁰ Ngunit ang halimaw ay nahuli, kasama ang huwad na propeta na gumawa ng mga himala sa ngalan ng halimaw at sa pamamagitan nito ay linoko ang mga tumanggap ng tatak ng halimaw at ang mga sumamba sa kanyang rebulto. Ang dalawa ay buhay na hinagis sa lawa ng apoy na nagliliyab ng asupre. ²¹ Ang lahat ng iba pa ay pinatay ng tabak ng Nakaupo sa

kabayo, na lumabas sa kanyang bibig, at pinakabusog ng mga ibon ang kanilang laman . . . ^{20:4} Pagkatapos ay nakita ko ang mga trono, at sila'y naupo rito, at ipinagkaloob sa kanila ang kapangyarihang humatol. Nakita ko ang mga kaluluwa ng lahat ng napugutan ng ulo dahil sa kanilang pagpapatotoo kay Jesus at sa kanilang pangangaral ng salita ng Diyos, at yaong mga tumangging sumamba sa hayop o sa kanyang rebulto at hindi tumanggap ng tatak sa kanilang noo o sa kanilang mga kamay; nabuhay sila, at naghari kasama ni Cristo sa loob ng isang libong taon. (Pahayag 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Pansinin na kailangang wasakin ni Jesus ang mga hukbo ng mundo na nagkakaisa laban sa Kanya. Pagkatapos, Siya at ang mga banal na nabuhay muli sa unang pagkabuhay ay maghahari. Doon magkakaroon ng tunay na pagkakaisa sa pananampalataya. Sa kasamaang palad, marami ang makikinig sa mga huwad na ministro na mukhang mabuti ngunit hindi naman, gaya ng babala ni Apostol Pablo (2 Corinto 11:14-15). Kung mas marami ang tunay na mauunawaan ang Bibliya at ang ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos, mas kaunti ang lalaban kay Hesus sa Kanyang pagbabalik.

7. Bakit ang Kaharian ng Diyos?

Bagaman gusto nating isipin na napakatalino tayo, may hangganan ang ating pag-unawa, ngunit ang pag-unawa ng Diyos ay walang hanggan (Awit 147:5).

Kaya kakailanganin ang pakikialam ng Diyos upang ayusin ang planetang ito.

Bagaman marami ang naniniwala sa Diyos, ang nakararami sa mga tao ay hindi handang gawin ang sinasabi Niya at mamuhay ayon sa tunay Niyang itinuturo. Pansinin ang mga sumusunod:

Ipinakita niya sa iyo, O tao, kung ano ang mabuti; at ano ang hinihingi ng Panginoon sa iyo kundi gumawa ng katarungan, mahalín ang awa, at lumakad nang mapagkumbaba kasama ang iyong Diyos? (Mikas 6:8)

Ang maglakad nang mapagkumbaba kasama ang Diyos ay hindi tunay na handang gawin ng sangkatauhan. Mula pa noong panahon ni Adan at Eba

(Genesis 3:1-6), pinili ng mga tao na umasa sa kanilang sarili at sa kanilang mga prayoridad, higit pa kaysa sa Diyos, sa kabila ng Kanyang mga utos (Exodo 20:3-17).

Ang Aklat ng Kawikaan ay nagtuturo:

5 Magtiwala ka sa Panginoon ng buong puso mo, at huwag kang sasalig sa sariling pagkaunawa; 6 sa lahat ng iyong mga lakad kilalanin mo siya, at itutuwid niya ang iyong mga landas. 7 Huwag kang maging matalino sa sariling paningin; katakutan mo ang Panginoon at lumayo ka sa kasamaan. (Kawikaan 3:5-7)

Gayunpaman, karamihan sa mga tao ay hindi tunay na magtitiwala sa Diyos nang buong puso o maghihintay na Siya ang magturo sa kanilang mga hakbang. Marami ang nagsasabing gagawin nila ang kalooban ng Diyos, ngunit hindi nila ito isinasagawa. Niloko ng Diyablo ang sangkatauhan (Pahayag 12:9) at nahulog sa mga pagnanasa ng mundo at sa 'pagmamalaki ng buhay' (1 Juan 2:16).

Kaya't marami ang lumikha ng sarili nilang relihiyosong tradisyon at sekular na pamahalaan dahil inakala nilang sila ang may alam nang pinakamabuti. Gayunpaman, hindi nila alam (tingnan Jeremias 10:23) at hindi rin tunay na magsisisi ang karamihan.

Kaya naman kailangan ng sangkatauhan ang Kaharian ng Diyos (tingnan Mateo 24:21-22).

Isipin ang Mga Banal na Salita

Isa sa mga pinakakilalang serye ng mga pahayag na ibinigay ni Jesus ay ang mga Beatitud, na ibinigay Niya sa Kanyang Sermon sa Bundok ng mga Olibo.

Pansinin ang ilan sa mga sinabi Niya:

³ Mapalad ang mga dukha sa espiritu, sapagkat kanila ang kaharian ng langit. ⁴ Mapalad ang mga nagluluksa, sapagkat sila'y aaliwin. ⁵ Mapalad ang mga mapagkumbaba, sapagkat mana nila ang lupa. ⁶ Mapalad ang mga nagugutom at nauuhaw sa katuwiran, sapagkat sila'y bubusugin. ⁷ Mapalad ang mga maawain, sapagkat sila'y

magkakaroon ng awa. ⁸ Mapalad ang mga malinis ang puso, Sapagkat makikita nila ang Diyos. ⁹ Mapalad ang mga tagapagtatag ng kapayapaan, Sapagkat tatawagin silang mga anak ng Diyos. ¹⁰ Mapalad ang mga inuusig dahil sa katuwiran, Sapagkat kanila ang kaharian ng langit. (Mateo 5:3-10)

Nasa Kaharian ng Diyos (cf. Marcos 4:30-31), na madalas na tinatawag ni Mateo na Kaharian ng Langit (cf. Mateo 13:31), kung saan matutupad ang mga banal na pangakong ito. Dito sa Kaharian ng Diyos matutupad ang pangako na ang mga mapagkumbaba ay magmamana ng lupa at ang mga dalisay ay makakakita sa Diyos. Abangan ang mabuting balita ng mga biyaya sa Kaharian ng Diyos!

Tama ang mga daan ng Diyos.

Ang katotohanan ay ang Diyos ay pag-ibig (1 Juan 4:8,16) at ang Diyos ay HINDI makasarili. Ipinapakita ng mga batas ng Diyos ang pag-ibig sa Diyos at pag-ibig sa kapwa (Marcos 12:29-31; Santiago 2:8-11). Ang mga paraan ng mundo ay makasarili at nagtatapos sa kamatayan (Roma 8:6).

Pansinin na ipinapakita ng Bibliya na ang mga tunay na Kristiyano ay sumusunod sa mga utos:

Ang sinumang naniniwala na si Jesus ang Cristo ay ipinanganak ng Diyos, at ang bawat umiibig sa Kaniya na nagbigay-buhay ay umiibig din sa kaniya na ipinanganak mula sa Kaniya. Sa pamamagitan nito natin nalalaman na iniibig natin ang mga anak ng Diyos, kapag iniibig natin ang Diyos at tinutupad ang Kaniyang mga utos. ³ Sapagkat ito ang pag-ibig sa Diyos, na tuparin natin ang kaniyang mga utos. At ang kaniyang mga utos ay hindi mabigat. (1 Juan 5:1-3)

Ang lahat ng mga utos ng Diyos ay katuwiran (Awit 119:172). Ang Kanyang mga daan ay dalisay (Tito 1:15). Sa kasamaang palad, marami ang tumanggap ng iba't ibang anyo ng "kawalang-batas" at hindi nila napagtatanto na si Jesus ay HINDI dumating upang sirain ang batas o ang mga propeta, kundi upang tuparin ang mga ito (Mateo 5:17), sa pamamagitan ng pagpapaliwanag sa tunay nilang kahulugan at

pagpapalawak nito lampas sa inaakala ng marami (hal. Mateo 5:21-28). Itinuro ni Jesus na "ang sinumang gagawa at magtuturo nito, siya ang tatawaging dakila sa kaharian ng langit" (Mateo 5:19) (ang mga salitang 'Kaharian ng Diyos' at 'kaharian ng langit' ay magkakapantay).

Itinuturo ng Bibliya na ang pananampalataya na walang gawa ay patay (Santiago 2:17). Marami ang nag-aangking sumusunod kay Hesus, ngunit hindi tunay na nananampalataya sa Kanyang mga aral (Mateo 7:21-23) at hindi Siya ginagaya gaya ng nararapat (tingnan 1 Corinto 11:1). "Ang kasalanan ay paglabag sa batas" (1 Juan 3:4, KJV) at ang lahat ay nagkasala (Roma 3:23). Gayunpaman, ipinapakita ng Bibliya na magwawagi ang awa kaysa sa paghatol (Santiago 2:13) sapagkat ang Diyos ay tunay na may plano para sa lahat (cf. Lucas 3:6).

Ang mga solusyong pantao, bukod sa mga paraan ng Diyos, ay hindi gagana. Sa milenyal na kaharian, mamumuno si Jesus gamit ang "sanga ng bakal" (Pahayag 19:15), at mangingibabaw ang kabutihan dahil mamumuhay ang mga tao ayon sa paraan ng Diyos. Lahat ng problema sa mundo ay umiiral dahil tumatanggi ang mga lipunan sa mundong ito na sumunod sa Diyos at sa Kanyang batas. Ipinapakita ng kasaysayan na hindi kayang lutasin ng sangkatauhan ang mga problema ng lipunan:

⁶ Sapagkat ang pag-iisip na makaraniwan ay kamatayan, ngunit ang pag-iisip na makadiyos ay buhay at kapayapaan. ⁷ Sapagkat ang pag-iisip na makaraniwan ay poot laban sa Diyos; hindi ito sumasailalim sa batas ng Diyos, at hindi rin naman makasunod. ⁸ Kaya nga, ang mga nasa laman ay hindi makalugod sa Diyos. (Roma 8:6-8)

Ang mga Kristiyano ay dapat magtuon sa espirituwal, at matapos ang pagsisisi at binyag ay ipinagkakaloob ang Espiritu ng Diyos upang magawa ito sa panahong ito (Roma 8:9), sa kabila ng ating mga personal na kahinaan:

²⁶ Sapagkat nakikita ninyo ang inyong pagtawag, mga kapatid, na hindi marami ang matalino ayon sa laman, hindi marami ang makapangyarihan, hindi marami ang maharlika ang tinawag. ²⁷ Ngunit pinili ng Diyos ang mga hangal ng sanlibutan upang ipahiya

ang mga matalino, at pinili ng Diyos ang mga mahihina ng sanlibutan upang ipahiya ang mga makapangyarihan; ²⁸ at ang mababang uri sa sanlibutan at ang mga hinamak ng Diyos, at ang mga bagay na wala, ay pinili Niya, upang pawalang-bisa ang mga bagay na mayroon, ²⁹ upang walang sinumang laman ang magmalaki sa Kanyang harapan. ³⁰ Ngunit sa pamamagitan Niya kayo ay nasa kay Cristo Jesus, na ginawang karunungan para sa atin mula sa Dios—at katuwiran at kabanalan at pagtubos— ³¹ upang, gaya ng nakasulat, "Ang magpapasikat, sa Panginoon siya magpasikat." (1 Corinto 1:26-31)

Ang mga Kristiyano ay dapat magmalaki sa plano ng Diyos! Naglalakad tayo ngayon sa pamamagitan ng pananampalataya (2 Corinto 5:7), tumitingin pataas (Colosas 3:2) sa pananampalataya (Hebreo 11:6). Pagpapalain tayo dahil sa pagsunod sa mga utos ng Diyos (Pahayag 22:14).

Bakit ang Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos?

Karaniwang nararamdaman ng mga Protestante na kapag tinanggap na nila si Hesus bilang tagapagligtas, hinahanap na nila ang Kaharian ng Diyos. Naniniwala ang mga Romano Katoliko na ang mga nabinyagan, kahit na mga sanggol pa lamang, ay pumasok na sa kanilang simbahan bilang kaharian. Karaniwang iniisip ng mga Romano at Silangang Ortodoksong Katoliko na sa pamamagitan ng mga sakramento, atbp., hinahanap nila ang kaharian ng Diyos. Bagaman dapat mabinyagan ang mga Kristiyano, ang mga Greko-Romano-Protestante ay karaniwang tumitingin sa mundo upang lutasin ang mga problema ng sangkatauhan. Karaniwan silang may makalupang pokus (cf. Roma 8:6-8).

Ang paghahanap muna sa Kaharian ng Diyos (Mateo 6:33) ay dapat maging panghabambuhay na layunin ng mga Kristiyano. Isang layunin na huwag tumingin sa mundo para sa mga solusyon, kundi sa Diyos at sa Kanyang mga paraan. Binabago ng mabuting balita ng Kaharian ng Diyos ang ating mga buhay.

Sinasabi ng Bibliya na mamumuno ang mga Kristiyano kasama si Jesus, ngunit napagtatanto mo ba na nangangahulugan iyon na ang tunay na mga Kristiyano ay talagang mamumuno sa mga lungsod? Itinuro ni Jesus:

¹² May isang maharlika na umalis papunta sa isang malayong bansa upang tanggapin ang kaharian para sa kaniyang sarili at bumalik. ¹³ Tinawag niya ang sampung lingkod niya, binigyan sila ng sampung mina, at sinabi sa kanila, 'Magnegosyo kayo hanggang sa pagbalik ko.' ¹⁴ Ngunit kinamuhian siya ng kanyang mga mamamayan, at nagpadala sila ng isang delegasyon sa likod niya, na nagsasabing, 'Ayaw naming mamuno sa amin ang taong ito.'

¹⁵ "At nangyari nga na nang siya'y bumalik, matapos niyang matanggap ang

kaharian, inutusan niya ang mga alipin na binigyan niya ng pera na tawagin sa kanya, upang malaman kung magkano ang kinita ng bawat isa sa pakikipagkalakalan. ¹⁶ Pagkatapos ay dumating ang una at nagsabi, 'Ginoo, ang iyong mina ay nakakita ng sampung mina.' ¹⁷ At sinabi niya sa kanya, 'Magaling, mabuting alipin; dahil ikaw ay naging tapat sa kaunti, magkakaroon ka ng kapangyarihan sa sampung lungsod.' ¹⁸ At lumapit naman ang pangalawa, na nagsasabi, 'Ginoo, ang inyong mina ay nakakita ng limang mina.' ¹⁹ Sinabi rin niya sa kaniya, 'Ikaw naman ay maghahari sa limang lungsod.' (Lucas 19:12-19)

Maging tapat ka sa maliit na mayroon ka ngayon. Magkakaroon ng pagkakataon ang mga Kristiyano na mamuno sa mga tunay na lungsod, sa isang tunay na kaharian. Sinabi rin ni Jesus, "Ang gantimpala ko ay kasama ko, upang ibigay sa bawat isa ayon sa kanyang gawa" (Pahayag 22:12). May plano ang Diyos (Job 14:15) at isang lugar (Juan 14:2) para sa mga tunay na tutugon sa Kanya (Juan 6:44; Pahayag 17:14). Tunay ang Kaharian ng Diyos at maaari kang maging bahagi nito!

Sa simula ng 2016, naglabas ang journal na *Science* ng artikulong pinamagatang "The power of crowds" na nagsasabing kayang lutasin ng artipisyal na intelihensiya at crowdsourcing ang mga "malulubhang suliranin" na kinahaharap ng sangkatauhan. Gayunpaman, nabigo ang artikulo na maunawaan kung ano ang ibig sabihin ng "wickedness," at lalong hindi nito alam kung paano ito lutasin. Ang pagdating ng mga programang artipisyal na intelihensiya sa kalaunan ay tiyak na hindi rin nakalutas sa mga suliranin ng mundo.

Ang kooperasyon, bukod sa pagsunod sa tunay na mga daan ng Diyos, ay nakatakdang mabigo sa ika-21 siglo gaya ng nangyari pagkatapos ng Dakilang Baha nang magtulungan ang sangkatauhan upang itayo ang nabigong Torre ng Babel (Genesis 11:1-9).

Ang mga problema sa mundo, sa mga lugar tulad ng Gitnang Silangan (sa kabila ng inaasahang pansamantalang pakinabang, hal. Daniel 9:27a; 1 Tesalonica 5:3), ay hindi malulutas ng mga tao—kailangan natin ang kapayapaan ng Kaharian ng Diyos (Roma 14:17).

Ang mga suliranin ng pandaigdigang terorismo, sa kabila ng inaasahang mga pakinabang, ay hindi malulutas (cf. Ezekiel 21:12) ng mga nalililang sa Mga Nagkakaisang Bansa (cf. Pahayag 12:9)—kailangan natin ang kagalakan at kaaliwan ng Kaharian ng Diyos.

Ang mga problema sa kapaligiran ay HINDI malulutas sa pamamagitan ng pandaigdigang kooperasyon, sapagkat tutulong ang mga bansa sa mundo na wasakin ang daigdig (Pahayag 11:18), ngunit malulutas ang mga ito ng Kaharian ng Diyos.

Ang mga isyu ng sekswal na imoralidad, aborsyon, at pagbebenta ng mga bahagi ng katawan ng tao ay hindi lulutasin ng Estados Unidos (cf. Pahayag 18:13), kundi ng Kaharian ng Diyos.

Ang napakalaking utang ng Estados Unidos, ng United Kingdom, at ng maraming iba pang bansa ay hindi malulutas sa pamamagitan ng pandaigdigang pagitan, kundi sa huli (pagkatapos ng pagkawasak ayon sa Habakuk 2:6-8) ng Kaharian ng Diyos.

Ang kamangmangan at maling edukasyon ay hindi malulutas ng Mga Nagkakaisang Bansa—kailangan natin ang Kaharian ng Diyos. Ang alitan sa relihiyon ay hindi tunay na malulutas ng anumang ekumenikal-interfaith na kilusan na sumasang-ayon sa kaligtasan na hiwalay sa tunay na Hesus ng Bibliya. Ang kasalanan ang PUNO NG PROBLEMA sa mundo at dahil dito, kailangan natin ang sakripisyo ni Hesus at ang Kanyang pagbabalik sa Kaharian ng Diyos. Ang makabagong agham medikal ay wala sa lahat ng sagot para sa kalusugan ng tao—kailangan natin ang Kaharian ng Diyos.

Hindi malulutas ang mga suliranin sa gutom sa pamamagitan ng mga organismong binago ang genetika na naglalagay sa ilang bahagi ng mundo sa panganib ng taggutom dahil sa posibleng malawakang pagkasira ng mga pananim—kailangan natin ang Kaharian ng Diyos.

Ang matinding kahirapan sa ilang bahagi ng Aprika, Asya, at iba pa, kahit na pansamantalang makinabang mula sa 'Babilonia' ng mga huling araw (tingnan Apocalipsis 18:1-19), ay hindi malulutas ang problema ng kahirapan—kailangan natin ang Kaharian ng Diyos. Ang ideya na, bukod kay Hesus, kayang dalhin ng sangkatauhan ang utopia sa 'kasalukuyang masamang panahon' ay isang huwad na ebanghelyo (Galacia 1:3-10). Kailangan natin ang Kaharian ng Diyos.

Ang milenyal na yugto ng Kaharian ng Diyos ay isang literal na kaharian na itatag sa lupa. Ito ay makabatay sa mapagmahal na mga batas ng Diyos at sa isang mapagmahal na Diyos bilang pinuno. Ang mga banal ay maghahari kasama ni Kristo sa loob ng isang libong taon (Pahayag 5:10; 20:4-6). Kasama sa kaharian na ito ang mga tunay na nasa Simbahan ng Diyos, ngunit walang kasulatan na nagsasabing ang Kaharian ng Diyos ay mismong ang Simbahan (Romano Katoliko man o iba pa). Tinutulan ng Simbahang Romano ang pagtuturo tungkol sa milenyo, at sa paglapit ng wakas ay mas lalo nitong tututulan ang mensahe ng ebanghelyo ng Bibliya. Malamang ay makakakuha ito ng malawakang pag-uulat sa media na maaaring makatulong sa pagtupad ng Mateo 24:14.

Sa huling yugto nito, isasama ng Kaharian ng Diyos ang "Bagong Jerusalem, na bumababa mula sa langit mula sa Diyos" (Pahayag 21:2) at ang paglago nito ay walang katapusan. Wala nang kasamaan, wala nang dalamhati, at wala nang kamatayan.

Ang pagpapangaral at pag-unawa sa ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay isang mahalagang tema ng Bibliya. Ang mga manunulat ng Lumang Tipan ay nagturo tungkol dito. Si Jesus, si Pablo, at si Juan ay nagturo tungkol dito. Ang pinakamatandang 'Kristiyanong' sermon na nakaligtas sa labas ng Bagong Tipan ay nagturo tungkol dito. Ang mga maagang Kristiyanong pinuno noong ikalawang siglo, tulad nina Policarpo at Melito, ay nagturo tungkol dito. Itinuturo namin sa *Patuloy* na Simbahan ng Diyos ito ngayon. Tandaan na ang Kaharian ng Diyos ang unang paksa na ipinakita ng Bibliya

na ipinangaral ni Jesus (Marcos 1:14-15). Ito rin ang ipinangaral Niya pagkatapos ng Kanyang pagkabuhay na mag-uli (Mga Gawa 1:3)—at ito ang dapat unahin ng mga Kristiyano (Mateo 6:33).

Ang ebanghelyo ay hindi lamang tungkol sa buhay at kamatayan ni Jesus. Ang diin ng ebanghelyo na itinuro ni Jesus at ng Kanyang mga tagasunod ay ang darating na Kaharian ng Diyos. Kasama sa ebanghelyo ng kaharian ang kaligtasan sa pamamagitan ni Cristo, ngunit kasama rin ang pagtuturo tungkol sa wakas ng mga pamahalaang pantao (Pahayag 11:15).

Tandaan, itinuro ni Jesus na hindi darating ang wakas hanggang maipangaral ang ebanghelyo ng kaharian sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa (Mateo 24:14). At ang pangangaral na iyon ay nagaganap ngayon. Nais mo bang maging bahagi ng pagsuporta sa huling gawaing iyon sa mga huling araw?

Ang mabuting balita ay ang **Kaharian ng Diyos ang solusyon sa mga suliraning kinahaharap ng sangkatauhan**. Ngunit karamihan ay ayaw itong suportahan, ayaw din itong pakinggan, at ayaw maniwala sa katotohanan nito. Ang Kaharian ng Diyos ay walang hanggan (Mateo 6:13), samantalang "ang mundong ito ay naglalaho" (1 Corinto 7:31).

Ang pagpapahayag ng tunay na ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos ay isang bagay na sineseryoso namin sa *Patuloy* na Simbahan ng Diyos. Nagsusumikap kaming ituro ang lahat ng itinuturo ng Bibliya (Mateo 28:19-20), kabilang ang Kaharian ng Diyos (Mateo 24:14). Habang hinihintay natin ang kaharian na iyon, kailangan nating matutuhan at sundin ang mga paraan ng Diyos at aliwin ang iba na nagnanais maniwala sa katotohanan.

Hindi mo ba dapat suportahan ang pagpapahayag ng ebanghelyo ng nalalapit na Kaharian ng Diyos? Maniniwala ka ba sa ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos?

Patuloy na Iglesia ng Diyos (Continuing Church of God)

The USA mailing address of the *Continuing Church of God* is 917 W. Grand Avenue, Unit 109, Grover Beach, California, 93433 USA; website www.ccoq.org.

Patuloy na mga Website ng Simbahan ng Diyos (CCOG)

[CCOG.ASIA](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa Asya.

[CCOG.IN](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa mga taong may lahing Indian.

[CCOG.EU](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa Europa.

[CCOG.NZ](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa New Zealand at sa iba pang may lahing British.

[CCOG.ORG](http://www.ccoq.org) Ito ang pangunahing website ng *Patuloy na Simbahan ng Diyos*. Pinaglilingkuran nito ang mga tao sa lahat ng kontinente. Naglalaman ito ng mga artikulo, mga link, at mga video.

[CCOGCANADA.CA](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa mga nasa Canada.

[CCOGAfrica.ORG](http://www.ccoq.org) Ang site na ito ay nakatuon sa mga tao sa Aprika.

[CDLIDD.ES](http://www.ccoq.org) La Continuación de la Iglesia de Dios. Ito ang website sa wikang Espanyol para sa Patuloy na Iglesia ng Diyos.

PNIND.PH Patuloy na Iglesia ng Diyos. Ito ang website ng *Patuloy na Simbahan ng Diyos* sa Pilipinas. Mayroon itong impormasyon sa Ingles at Tagalog.

Mga Website ng Balita at Kasaysayan

COGWRITER.COM Ang website na ito ay isang pangunahing kasangkapan sa pagpapahayag at naglalaman ng balita, doktrina, mga makasaysayang artikulo, mga video, at mga propetikong update.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Madaling tandaan ang website na ito na may mga artikulo at impormasyon tungkol sa kasaysayan ng simbahan.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ito ay isang online na radyo sa Ingles na sumasaklaw sa balita at mga paksa sa Bibliya. May iba't ibang wika ang BNPI.NET.

Mga YouTube at BitChute na video channel para sa mga sermon at sermonette

BibleNewsProphecy channel. Mga video ng sermonette ng CCOG.

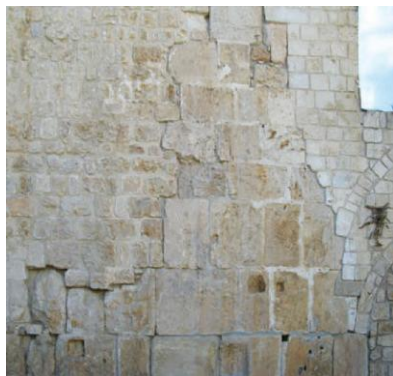
CCOGAfrica channel. Mga mensahe ng CCOG sa mga wikang Aprikano.

CCOG Animations daanan upang ituro ang mga aspeto ng mga paniniwalang Kristiyano.

CDLIDDSermones Ang channel ay may mga mensahe sa wikang Espanyol.

ContinuingCOG channel. Mga video sermon ng CCOG.

Ipinapakita sa larawan sa ibaba ang ilan sa iilang natitirang ladrilyo (at ilang nadagdag na kalaunan) ng isang gusali sa Jerusalem na kung minsan ay tinatawag na Cenacle, ngunit mas mainam na ilarawan bilang Simbahan ng Diyos sa Kanlurang Burol ng Jerusalem (na kasalukuyang tinatawag na Bundok Sion):

Pinaniniwalaang ito ang lugar kung saan marahil unang itinatag ang tunay na gusali ng simbahan ng Kristiyano. Isang gusali kung saan ipinangaral ni Jesus ang 'ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos'. Ito ay isang gusali sa Jerusalem na nagturo ng Ebanghelyo ng Kaharian ng Diyos.

Dahil dito, nagpapasalamat din kami sa Diyos nang walang patid, sapagkat... kayo, mga kapatid, ay naging taga-sunod ng mga iglesia ng Diyos na nasa Judea kay Cristo Jesus. (1 Tesalonica 2:13-14)

Pagsikapan ninyong ipagtanggol nang buong sigasig ang pananampalatayang minsan nang ipinagkaloob sa mga banal. (Judas 3)

Sinabi niya (si Jesus) sa kanila, "Kailangan kong ipangaral ang kaharian ng Diyos sa ibang mga bayan din, sapagkat para dito ako'y sinugo." (Lucas 4:43)

Ngunit hanapin ninyo ang kaharian ng Diyos, at idaragdag sa inyo ang lahat ng ito. Huwag kayong matakot, maliliit na kawan, sapagkat ikinalulugod ng inyong Ama na ibigay sa inyo ang kaharian. (Lucas 12:31-32)

At ang ebanghelyo ng kaharian ay ipangangaral sa buong mundo bilang patotoo sa lahat ng mga bansa, at saka darating ang wakas. (Mateo 24:14)